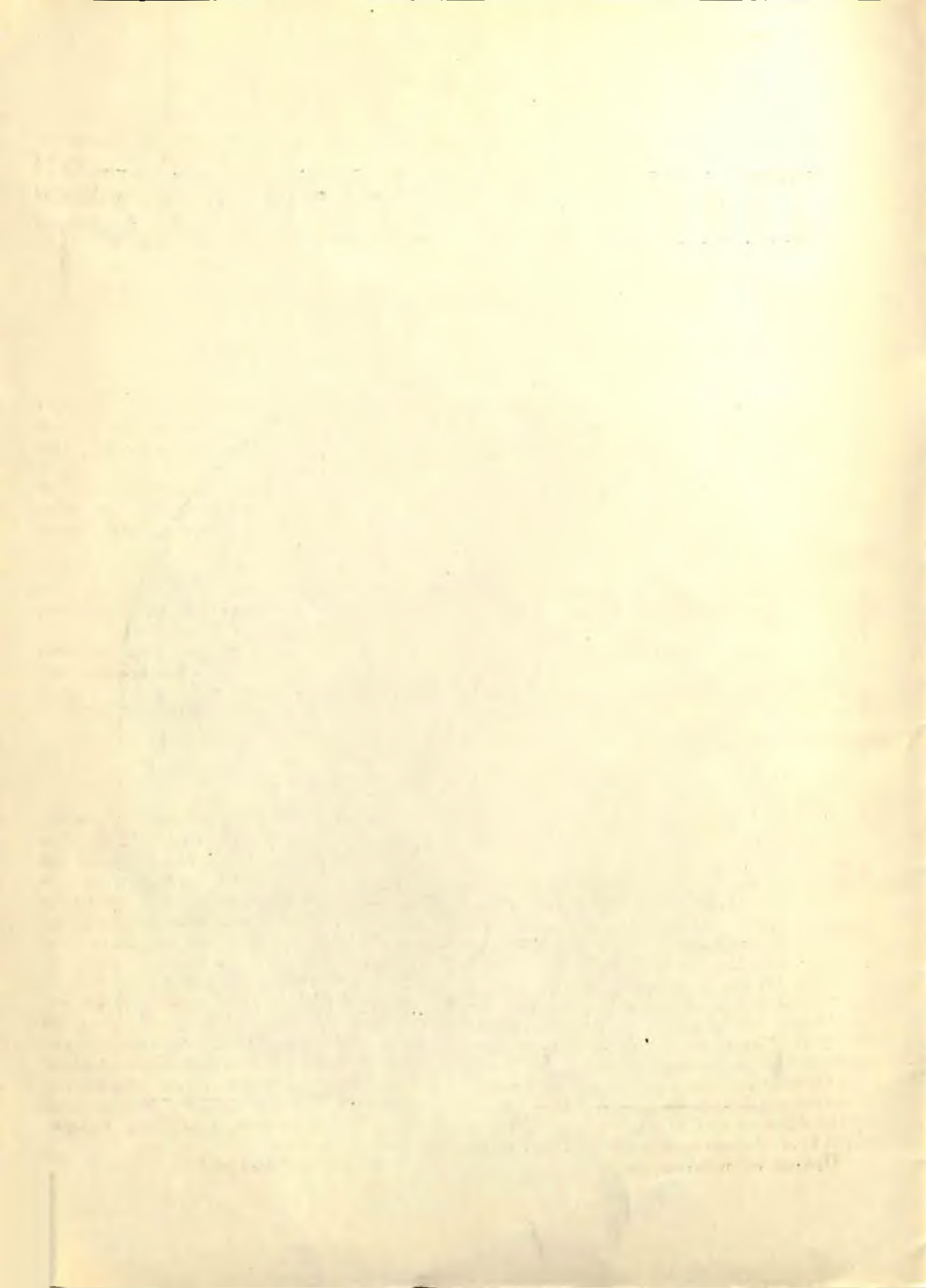

ΠΙΓΚΟΥ·Ι·ΝΟΣ

ΠΙΓΚΟΥΪΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΕΝΩΜΟΤΙΑΣ ΠΙΓΚΟΥΪΝΩΝ ΤΗΣ 3ης ΟΜΑΔΟΣ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Υπεύθυνος: Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Σολωμού 54—Τηλ. 54 208	ΕΓΟΣ 3ον ΦΥΛΛΟΝ 31ον Μάϊος 1939 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ Β. ΤΣΟΥΡΟΥΤΣΟΓΛΟΥ	Τιμή Φύλλου δραχ. 3.— Εξωτερικού » 5.— Ετήσια συνδρομή » 40.—
--	---	---

ΠΙΓΚΟΥΪΝΟΣ 1936 - 1939

Ο ΠιγκουΪνος μας κλείνει σήμερα 2 1/2 χρόνια από την γέννησίν του.

Έγεννήθηκε πολύ πολύ μικρός, αλλά ή βοήθεια όλων, όλων ή αγάπη τόν έμεγάλωνε και ήμέρα με την ήμέρα του έδιδε νέαν δύναμιν.

Τώρα πλέον έμάζεψεν χρόνων βοήθειαν και πολλών την συμπάθειαν, απέκτησε πεΐραν και θέλησιν, ώστε δέν μένει πλέον παρά να προχωρήση. Το μέλλον δι' αυτόν είναι ένα μεγάλο γνωστό όπου κάθε του βήμα θά είναι και ένα προχώρημα προς τόν σκοπόν και την έπιτυχίαν.

Αδέλφια μου, δέν έχετε παρά να περιμένετε λιγάκι και κατ' αυτήν σας την άναμονήν να έχετε πάντοτε τα ίδια προσκο-

πικά αισθήματα, που είχατε έως τώρα, ό ΠιγκουΪνος ποτέ δέν θά διαψεύση τας έλπιδας σας και κάποτε θά γίνη όπως όλοι τόν περιμένετε.

Όσαι και όσοι μās έβοήθησαν καθ' έλλην την μακράν και δύσκολον περίοδον που ήκολούθησε την γέννησίν του, τυφλά πιστεύουν εις την έπιτυχίαν του.

Σας εύχαριστώ όλες, σας εύχαριστώ όλους δι' όσα μās έδώσατε και σας εύχομαι την χαράν να μείνωμεν και εις τό μέλλον, όπως και εις τό παρελθόν.

Σύμβολόν μας θά είναι ή προσκοπική μας αγάπη και ζωντανόν παράδειγμα ό πολυαγαπημένος ίδρυτής μας.

Ι. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

Σκέψου τόν θάνατον.

Σκέψου τον άπλως, εις τό τέλος της ήμέρας. Δέν είναι άσχημος, δέν είναι λυπηρός. Σαβαρός μόνον, περιτρυγισμένος από άγνωστον. Είναι ή πόρτα που άνοίγεται—ένωρτερον διά τούς μέν, άργότερον διά τούς άλλους—εις την άγνωστον χώραν όπου όλοι πηγαίνομεν.

Διατί να άποθνήσκωμεν; Διατί;

Κανείς δέν γινεται ν' άπαντήση.

Κανείς δέν γνωρίζει τί ακολουθει τόν θάνατον. Όπως κανείς δέν ξέρει τί προηγείται της γεννήσεως.

Έμπρός εις τό μυστήριον του προηγούμενου και του έπομένου της ζωής οι πλέον έξυπνοι και οι όλιγότερον έξυπνοι είναι ίσοι: άκίνητοι, σιωπηλοί, μικρότατοι.

Πρέπει να πεθάνωμεν.

Ό θάνατος θά έλθη και δι' έσε και δι' έμέ. Αύριον ή μεθαύριον μετά ένα μίηνα μετά ένα χρόνο... Η ζωή δέν είναι μακρά δέν είναι αιώνια: αλλά την αγαπώ έτσι όπως είναι, με την χαράν και την λύπην της, την προσπάθειαν, που άπαιτεί, και με αυτήν την σοβαράν μελαγχολίαν που την περιβάλλει.

Να πεθάνωμεν... να φύγη.

Είσαι έτοιμος. Έάν έπρόκειτο να πεθάνω αύριον, νομίζω, πώς με μίς θα έβλεπα γύρω μου όλους που λύπησα χωρίς να τό ξέρω—ύπάρχουν τόσαι έλαφρότητες μέσα μας, τόσον όλίγη καλωσύνη—όλους που δέν κατώρθωσα ν' αγαπήσω. Όλους που ήγάπησα χωρίς να δυνηθώ να τούς τό δείξω.

Τί κρυμένος πλούτος!

ΕΝΑΣ ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΑΙ ΚΑΜΠΙΕΣ

Ἡ γεννησις μιᾶς πεταλοῦδας εἶναι τὸ τελευταῖο παραμῦθι που εἶναι ἀκομὴ πραγματοποιησιμὸν εἰς τὸν καιρὸν μας. Ἡ νεραϊοσά εἶναι ἡ φύσις καὶ μάγος εἶναι ὁ ἥλιος.

Αἱ καμπιές σὰς εἰχον πάντα κάμει τὴν ἐντύπωσιν βρωμερῶν

ἀποκρουστικῶν καὶ ἀσχημῶν ζωαρίων καὶ πολλακις τὰς εἰχετε πατησε ἀναρωτωντες «ὦ! τὰ συχαμενα ζωαρια!!» Ἀπο σημερα, σὰς προτεινω νὰ τις παρατηρησει προσεκτικωτερα, ὥστε νὰ δώσετε ὄλον σὰς τὸ ἐνοιαφορον, οἱοτι πραγματικα τὸ αξιζουν. εἶναι ἕνα συναρπαστικον παιγνιδι.

Αἱ ὠραιαι ἡμεραι ἐφθασαν καὶ πολὺ γρηγορα, ἐπανω εἰς τὰ νεογεννητα φυλαρακια, θὰ τὰς ἴσητε νὰ σειρουν τὸ παραοξων ὡμα των, τὸ ριγομενον με χλια χρωματα.

Δεν ἐξαρτᾶται παρὰ ἀπὸ σὰς νὰ τὰς περισυλλεξετε καὶ νὰ τὰς μεγαλώσετε εἰς ἕνα περιβαλλον φυσικον, ὅπως ζοῦν. Αὐτὸ τὸ περιβαλλον πρεπει νὰ τὸ κατασκευά-

τε ἡ χαμενη χαρὰ!

Ἡ εὐτυχια που ἠμποροῦσε νὰ ὑπάρξη, μὰ ἐχασθηκε ἄδικα!

Καὶ θὰ εἶναι ἡ τελευταία μου λύπη τὸ νὰ αἰσθανομαι ὅτι δεν ἐγίνα ὅτι ἠουναμην νὰ γινω, ὅτι δεν ἐκαμα ὅτι ἠμποροῦσα νὰ κάμω.

Μην φυβεῖσαι τὸν θάνατον.

Εἶναι ἕνας φυσικος νομος.

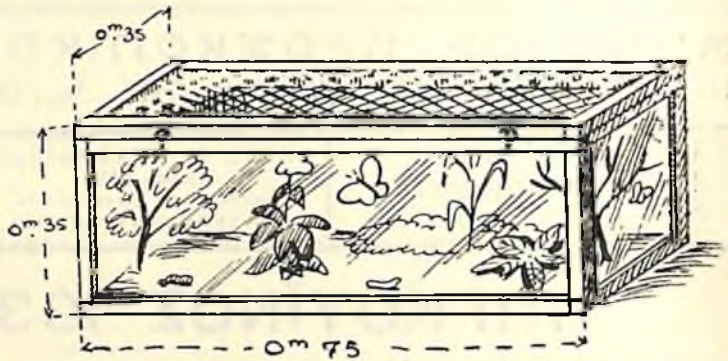
Διδει τέλος εἰς τὴν αἰουητην ζωην που ζοῦμεν. Ἀρχιζει κάτι τὸ νέον που δεν δυναμεθα οὔτε νὰ καταλάβωμεν, οὔτε νὰ αἰσθανθῶμεν.

Θανατιος..... τί σημαίνει;

Δεν γνωριζω. Ἀλλα εἶμαι ἕτοιμος νὰ ἀποθανω.

ἕτοιμος νὰ χαθῶ ὅπως τὸ ἄνθος που ἀνθισε. Ὅπως τὸ σιτάρι που ὠρίμασε.

Ὅπως τὸ πράσινο χορτορι τῆς ἀνοίξεως. ἕτοιμος νὰ ξαναγεννηθῶ καὶ νὰ ξαναζήσω.

σετε μόνοι σας. Τὴ πηγὴ νέων ἀνακαλύψεων. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ γίνετε κύριοι τοῦ ζωντανοῦ κόσμου εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ὀρίζεται καὶ θὰ δημιουργεῖται τὴν βροχήν, τὸν καλὸν καιρὸν, θὰ βοηθήσετε τὴν βλάστησιν καὶ τὴν ζωὴν.

Θέλω λοιπὸν νὰ σὰς δώσω τὸ σχέδιον ἑνὸς τέτοιου «καμπιοτροφείου», ἀληθινοῦ παραδείσου τῶν καμπιῶν καὶ τῶν πεταλοῦδων. Τὸ καμπιοτροφεῖον εἶναι ἕνα κλουβὶ μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνατρέφωμεν τὰς κάμπιας ὥστε νὰ κατωρθώσωμεν νὰ παρατηρήσωμεν βολικὰ, τὴν μεταμόρφωσιν των, ἐνίοτε ἀποκρουστικῶν, ἐνίοτε στολισμένων με χρώματα ζωηρά, ἢ χνοῦδι πολύχρωμον (προσοχὴ καμμιὰ φορὰ εἶναι ἐρεθιστικο). Ἄν εἰξεύρατε νὰ τὰς εἶχατε προφυλάξει ἀπὸ τὸς κακουχίας τοῦ κρύου, καὶ νὰ τοὺς εἶχατε δημιουργήσῃ μίαν διαρκὴ ὑγρασίαν, θὰ εἶχαν μεταμορφωθῇ εἰς ὑπέροχες πεταλοῦδες, ὠραιότερες ἀπὸ αὐτές που βλέπετε εἰς τὴν ἐξοχήν.

Ἴδου ἕν σχέδιον ἑνὸς καμπιοτροφείου εὐκόλου εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ πολὺ πρακτικοῦ.

Πρακτικὸν εἰς τὴν χρῆσιν καὶ εὐχάριστον διὰ τοὺς στεγαζομένους εἰς αὐτό. Πρόκειται νὰ κατασκευάσῃ ἕνα κουτί παραλληλόγραμμον π. χ. 75 X 35 φάρδος καὶ 35 ὕψος, τὰ δύο ἄκρα θὰ εἶναι σκεπασμένα. εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος θὰ ἐγκαταστήσωμεν ἕνα γιανλί, στερεομένον εἰς τὴν κορνίζα εἰς τὸ ἐπάνω μέρος, καὶ ἀπὸ πίσω θετομεν ἕνα ψιλὸν τέλι. Τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ κουτιοῦ καὶ τὸ πλάγιον πρέπει νὰ ἀνοίγουν εὐκόλου. Γιὰ πάτο μιὰ πλάκα ἀπὸ τενεκέ, τοῦ ὁποῖου αἱ ἄκρα νὰ εἶναι ὀλί-

γον ἐπικλινεῖς διὰ νὰ φύγουν τὰ νερά. Μιά μικρὴ τρύπα θὰ ἀφίνη τὸ περισσὸ νερὸ νὰ χύνεται. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸ θὰ θέσωμεν ἀρκετὸν ψιλὸν χῶμα διὰ νὰ μᾶς εἶναι δυνατόν νὰ φυτέψωμε τὰ ἀπαραίτητα φυτὰ.

Τροφή. Αἱ κάμπιαι δὲν ἠμποροῦν νὰ φάγουν παρὰ ἓνα εἶδος καθωρισμένων χορταριῶν. Πρέπει λοιπὸν νὰ προσέξωμεν πολὺ τὰ φύλλα τῶν δένδρων, ἢ τὰ χόρτα ἐπάνω εἰς τὰ ὅποια ἐπίασαμεν τὴν κάμπια καὶ νὰ φυτέψωμε ἴδια εἶδη μέσα εἰς τὸ καμπιοτροφεῖον. Νὰ ἀνανεώνονται τόσο συχνὰ ὅσον εἶναι ἀνάγκη. Διὰ τὰ δένδρα θὰ φυτέψωμεν πολὺ μικρὰ φυτάρια πρᾶγμα τὸ ὅποιον θὰ εἶναι πολὺ διακοσμητικόν, ἄλλοτε θὰ πρέπει πάλιν νὰ θέσωμεν κλαδιὰ μέσα εἰς τὸ βάζον σπάζοντες μέσα εἰς τὸ νερὸν τὴν ἄκρην τῶν κλαδιῶν καὶ τοποθετοῦντες τα ἀμέσως μέσα εἰς τὸ βάζον. Τὰ κλαδιὰ αὐτὰ διαρκοῦν ἐπὶ πολλὸν καιρὸν φρέσκα. Ἐμποροῦμεν ἐπίσης νὰ καλλιεργήσωμεν ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ τὰ φυτὰ καὶ δενδρύλια καὶ νὰ κόπτωμεν κατ' εὐθείαν τὰ φύλλα διὰ νὰ τὰ δίδωμεν ὡς τροφήν. Τὸ καλοκαίρι ἢ κατανάλωσις τῶν φύλλων μειώνεται. Ἄλλὰ χρειάζεται μιὰ τροφοδότησις τακτικὴ ἀπὸ φυτὰ ἢ ἀπὸ φύλλα (αὐτὸ ἐξαρτᾶται πολὺ ἀπὸ τὰ εἶδη). Κατὰ τὰς διακοπὰς τὸ καλλίτερον εἶναι νὰ ἐμπιστευθῶμεν τὸ καμπιοτροφεῖον εἰς ἓνα ἄνθρωπον, ὃ ὅποιος θὰ ἠμπορῆ νὰ τὸ ποτίζῃ καὶ νὰ ἀνανεώη τὰ φύλλα του. Σὰς ἀκούω νὰ διαμαρτύρησθε. «Δὲν γνωρίζω τὰ φυτὰ ποῦ εἶναι θρεπτικὰ διὰ τὰς κάμπιας καὶ οὔτε γνωρίζω ποῖα πεταλοῦδα θὰ δώσῃ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλη κάμπια», «βεβαίως, καὶ καλύτερα διότι θὰ δυνηθῆτε νὰ τὸ μάθετε καὶ εἶναι πρᾶγμα πολὺ ἐνδιαφέρον».

Πότε εἶναι τὸ φυτὸν θρεπτικὸν διὰ μίαν κάμπια; Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀπλούστερον πρᾶγμα διὰ νὰ τὸ εὐρη κανεῖς. Εἶναι τὸ φυτὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου περισυλλέξαμεν τὴν κάμπια. Εἶναι εὐκόλα νὰ τὸ εὐρηθῆτε ἐξετά-

ζοντες τὰς καταστροφὰς ποῦ ἐγίναν ἐπὶ τοῦ φυτοῦ. "Ὅταν θὰ περισυλλέξετε τὴν κάμπια μὴ ξεχνᾶτε ποτὲ νὰ πάρετε μαζί σας ἓνα ποσὸν ἀπὸ τὸ φυτὸν εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκετο, ὥστε νὰ τὴν δρέψετε. Κατόπιν σημαδέψετε αὐτὸ τὸ φυτὸν διὰ νὰ ἠμπορεῖτε νὰ ἀνανεώσετε τὴν προμήθειάν σας, διότι δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ πλέον λαίμαργον ἀπὸ μίαν κάμπια. Συχνὰ θὰ εἶναι καρρότα, βιολέττες, πατάτες, γαϊδουράγκαθα κ.λ.π.

(Ἐκ τοῦ Sois prêt) Μετάφρασις Α' (Συνέχεια)

ΑΓΑΠΗ

Εἶναι δύσκολον ν' ἀγαπᾶς χωρὶς νὰ γνωρίζῃς.

Δι' αὐτὸ εἶναι σπάνια ἡ ἀγάπη τοῦ ἀτόμου πρὸς τὸ ὄλον.

Δὲν ἀγαποῦμεν ὅλους διότι δὲν τοὺς γνωρίζομεν, δὲν τοὺς καταλαβαίνομεν, δὲν τοὺς νοιώθουμε.

Ἐμποροῦμεν ὅμως νὰ εἰπώμεν ὅτι ὁ πρόσκοπος δὲν γνωρίζει κάθε ἄλλο παιδί τὸ ὅποιον φέρει τὸ ἴδιον σῆμα. τὸ μικρὸν καὶ λαμπερὸν τριφῦλλι μας;

Ἐμποροῦμεν ν' ἀρνηθῶμεν, ὅτι ἡ κοινὴ προσπάθεια νὰ φθάσωμεν τὸ τέλειον, τὸ ἴδιον χαμόγελο ποῦ ἀνθεῖ εἰς ὅλα τὰ χαρούμενα πρόσωπα τῶν προσκόπων, χαμόγελο ποῦ ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ἀπλὴ καὶ καλὴ ψυχὴ ὅλων τους καὶ τὸ βαθὺ εἰλικρινὲς βλέμμα, δὲν μᾶς συνδέουν μὲ ὅλα τὰ ἀδελφιά μας;

"Ἡ μήπως ἠμποροῦμεν ν' ἀρνηθῶμεν τὴν ὑπαρξίν τῆς ἀλύσσου τοῦ προσκοπισμοῦ, ποῦ κάθε πρόσκοπος ἀποτελεῖ καὶ ἓνα κρῖνον τῆς;

Τότε λοιπὸν εἶναι τόσον δύσκολον πρᾶγμα ν' ἀγαπηθῶμεν ὅλοι δυνατὰ μεταξὺ μας, τόσον, ὥστε ἡ ἀγάπη μας αὐτὴ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν δύναμιν ν' ἀγαπήσωμεν ὅλοι τὸν κόσμον ἀπλᾶ, δυνατὰ, προσκοπικὰ;

A "

ΣΗΜΕΙΩΣΑΤΕ ΟΤΙ: ἡ 8η ὁμάς Προσκόπων Ἀθηνῶν ἔχει τὴν ἐν)τίαν Κουκουβάγιας καὶ δι)τι ἡ ἐν)τία Κουκουβάγιας ἐκέντησε ὅλα τὰ μὴ εὐρισκόμενα εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ ΣΕΠ πτυχία εἰδικότητων.

Διεύθυνσις: Ὁδὸς Κραναοῦ 1

Η ΤΡΟΦΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΤΡΑΔΥΜΑ

Πρέπει νά ζήσετε ὀλίγον εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ὅπου ἔζησαν 4 ἀκρίται τῆς 3ης Ν|Π καὶ νεαρός ὑπ|χης τῆς 9ης Ν|Π διὰ νά ἐννοήσετε τὰ ἀκολουθοῦντα.

Μὲ ὀλίγας λέξεις θὰ προσπαθῶ νά σᾶς τὴν δημιουργήσω αὐτὴν τὴν ἀπεριγραπτον ἀτμόσφαιραν τῆς διαρκοῦς ἀνησυχίας, τῆς ἀναβολῆς καὶ τῆς ἀλλαγῆς.

Μεγάλη Τετάρτη 3 ἀκρίται συναντῶνται, συσκέπτονται καὶ ἀποφασίζουν νά ἐκδράμουν πρὸς τὸ ἄγνωστον μὲ σκοπὸν τὴν περιπέτειαν καὶ θέλῃσιν τὴν περιπλάνησιν καὶ τὴν ταλαιπωρείαν.

Μεγάλη Πέμπτη, ματαῖα ἀναζήτησις ποδηλάτων, ἀνεύρεσις δύο ἀκόμη συντρόφων καὶ κοινὴ συνεργασία.

Μεγάλη Παρασκευή, ἀλεπάλληλοι συσκέψεις καὶ ἀλλαγὰι τοῦ προγράμματος, σύγχυσις, ταραχὴ, ἀβεβαιότης.

Μέγα Σάββαιον, τελεία ἀνατροπὴ τοῦ προγράμματος καὶ πλήρης πλέον ἀταξία εἰς τὰς ἀραιὰς τάξεις τῆς νεοϊδρυθείσης ἐκδρομικῆς ὁμάδος.

Πάσχα, ὁ σταθμὸς ΣΠΑΠ ὑποδέχεται 5 ναυτοπροσκόπους μὲ πλήρη ἐξάρτησιν ἐκδρομῆς καὶ 2 ποδηλάτα.

Προτοῦ ὅμως προχωρήσω θελω νά σᾶς εἶπω καὶ τὰ «παρατσούκλια» τῶν πέντε, πού δίκαια ἐξηγοῦν τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τοῦ καθενός.

α) Ἡ τροφὸς: Δ. Μαρινόπουλος, διστακτικὸς εἰς τὰς ἀποφάσεις του, αὐστηρὸς καὶ ἔτοιμος νά δώσῃ συμβουλὰς διὰ νά ἀποφευχθῇ κακὴ συμπεριφορὰ ἢ ἐπικίνδυνος πρᾶξις. Ἄλλως ἐλέγετο καὶ πρόεδρος.

Ἄκολουθοῦν τὰ τετράδυμα: Β. Τσουρουτσόγλου, κ. Τσελεμεντές ἢ θηριώδης ὑπουργὸς τῆς θρέψεως, Δ. Δημητριάδης, μπέμπης ἢ ὑπουργὸς τῆς ἀσυναρτησίας, Ι. Παντελάκης, κ. «τὸ ἀνθρώπινον χτήνος» ἢ ὑπουργὸς ποδιῶν καὶ ποδηλάτων καὶ Ι. Μαρινόπουλος ὑπουργὸς τύπου, τουρισμοῦ καὶ λαϊκῆς διαφωτίσεως.

Ὁ καθεὶς λοιπὸν ἔδρα καὶ εἶχεν ἀπολυταρχικὰ δικαιώματα ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ του. Τὸ «ἀνθρώπινον χτήνος», ἅμα τῇ ἀφίξει εἰς τὸν σταθμὸν παρέλαβε τὸν μπέμπην καὶ ἐφόρτωσε τὰ ποδήλατα, ὁ πρόεδ-

ρος προέτεινε τὴν ταχεῖαν διεκπεραίωσιν τῶν διαφόρων ὑποθέσεων καὶ ἔδωσε γενικὰς κατευθύνσεις, ὁ Τσελεμεντές συνέστησε νά ἀγοράσωμεν ἀκόμη κάτι «μῆπως πεινάσουν τὰ παιδιὰ», τέλος δὲ τὸ ὑπουργεῖον τοῦ τουρισμοῦ ἐξηγήσεν εἰς τοὺς θεατὰς, ὅτι δὲν εἴμεθα Ἄγγλοι, ἀλλὰ πρόσκοποι παλαιᾶς καὶ ἐνδόξου ὁμάδος, διαφωτίζων οὕτω τὴν κοινὴν γνώμην ἐπὶ ζητημάτων ὑψίστης σημασίας.

Δυστυχῶς οἱ 5 ἐκδρομεῖς ἐχωρίσθησαν καὶ 3 κατέλαβον εὐρύχωρον κιβώτιον 3ης θέσεως ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι 2 ἐνεκλείσθησαν εἰς κιβωτὸν νεοτεύκτου ζεύγους.

Εἰς καθὲ σταθμὸν ἡ τροφὸς ἐφρόντιζε νά μᾶς συνιστᾷ ἡσυχίαν καὶ προσοχὴν «μὴ σκύβετε, μὴ βγάζετε τὰ κεφάλια σας, προτέχετε μὴ κρυώσετε, μὴ μπῆ κανένα κάρβουνο εἰς τὸ μάτι σας κτλ.»

Καθ' ὁδὸν ὁ Πιγκουῖνος ἐξηγήσεν δι' ὀλίγων τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀπολαύσεις τῆς ἐκδρομῆς μας εἰς τοὺς ἀνησύχους συνταξειδιώτας, ὁ Τσελεμεντές ἐφρόντισε νά πλουτίσῃ τὰς γνώσεις του μὲ μερικὰς καλὰς συνταγὰς φαγητῶν δοθείσας ὑπὸ καλῆς νοικοκυρᾶς, ἐνῶ ὁ Μπέμπης ἐνεθουσιάσθη ἐπὶ τῇ θέᾳ συνταξειδεύοντος βρέφους. Γενικῶς ἡ λύπη μας ἦτο τὸσον μεγάλη ὅταν εἰς τὴν Κόρινθον ἀπεχωοίσθημεν τοὺς συνταξειδιώτας μας, ὥστε ὁ Μπέμπης, τοῦ ὁποίου ἡ καρδιὰ ἠσθάνετο ἤδη τὸ ψυχὸς τῆς μοναξιάς, ἠύχθη εἰς τοὺς ἀπερχομένους: Καλὰ Χριστούγεννα.

Τώρα πλέον ἠνωμένοι οἱ 5 κακοῦργοι φιλοσοφοῦν καὶ νέας μουσικὰς δημιουργίας τοῦ ὑπουργείου τύπου καὶ τουρισμοῦ ἐκτελουμένας ὑπὸ «ντουντουκοειδοῦς» σα-

Ξοφάνου άκούουν.

Ή Τρίπολις μäs έπερίμενε με άνοικτάς άγκάλας τήν 4 μ.μ. Εΐχομεν, Ιδίως ό Μπέμπης, πολλούς ύψηλούς γνωρίμους, φεΰ όμως αί γνωριμίαι, αύται δέν μäs έχρησίμευσαν διότι όλοι έψηναν τούς πασχαλινοΰς των άμνούς και μόνον ή προνοητικής τής τροφού έσωσε, τήν κατάστασιν καθόσον είχεν έξασφαλίσει, ύγιεινόν κατάλυμμα εις τήν Παιδαγωγικήν Άκαδημίαν όπου παρελόβομεν και τινα άναμνηστικά τής πρό ήμΰν διανυκτερευσάσης ομάδος όδηγΰν, αίτινες εύγενείς

όπως πάντοτε, προσεφέρθησαν νά μäs άφήσουν σαφή ίχνη τής διαβάσεΰς των εύκολύνουσαι οΰτω τήν άνεύρεσιν του καταλλήλου δια κατάκλισιν χώρου.

Εις τήν Τρίπολιν 3 παλαιοί πρόσκοποι, πρόσκοποι πάντοτε τήν ψυχήν, μäs όδηγούν εις όλα τά αξιοθέατα και μäs βοηθούν νά εύρωμεν τρία ποδήλατα δια τήν διαδρομήν Τρίπολη—Σπάρτη, τής όποιäs και μόνον τό άκουσμα μäs έγέμιζεν χάραν και εύτυχίαν.

Μετá σύντομον ρωμαντικόν περίπατον εις "Άγιον Γεώργιον ή πενταμελής οίκο-

ΑΔΕΛΦΕ ΠΡΟΣΚΟΠΕ ή μία κατασκήνωσις τέλειωσε, έτοιμάσου για τήν άλλην πού γρήγορα θάρρη, θάναι πιό καλή, πιό χαρούμενη και πιό μεγάλης διαρκείας.

γένεια ένοικιάζει και δοκιμάζει τά ποδήλατα, καλονυκτίζει τούς εύγενείς συναδούς και κοιμάται ύπνον ήσυχον ταρασσόμενον μόνον από τό γλυκό τραγοΰδι ποντικΰ ροκανίζοντας τρυφερόν τσουρεκάκι και Ιδιαίτερον καμάρι του Τσελεμεντέ.

4 Τό πρωΐ έγερσις. "Όλοι πλύνονται μεγαλοπρεπΰς με άφθονον κρύον νερόν, μόνον ό Πιγκουΐνος φοβούμενος μήπως βραχνιάσει και δυσκολευθεί νά έκφωνήση τόν πανηγυρικόν εις Σπάρτην άκολουθεί τήν τακτικήν του Μπέμπη και πλύνει γατοπρεπΰς χείρας και πρόσωπον.

Τό κακόν κατά περίεργον σύμπτωσιν γίνεται μόνον του, χάρις δέ εις τελευταίας καθυστερημένα φροντίδας του Τσελεμεντέ καθίσταται εύγευστον και δυναμωτικόν.

Τά τετράδυμα ένώνουν τας δυνάμεις των και κατορθώνουν νά άνεβάσουν τήν τροφόν των επί του ποδηλάτου της, από τότε δέ άκάθεκτος και άσυγκράτητος όρ-

μΰ ή παρέα πρὸς τήν πατρίδα τής δυνάμεως εύρισκομένην όπισθεν πανυψηλών όρέων. Π.

ΓΕΝΗΟΗΤΩ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΣΟΥ

"Ήλθες έφυγες. Θα ήθελα νά μένεις πάντοτε μαζί. Αυτό δέν κατωρθώθη νά γίνη. "Άς γίνη λοιπόν έτσι.

Πολλά μ' έμαθες. Κρατΰ αυτόν τόν πλούτον. Πρὸς χάριν σου έγκατέλειψα τόν μεγάλον δρόμον και έπήδηξα εις τά χαρούμενα μονοπάτια τής ζωής.

Μου έδειξες καινούργια άνθη.

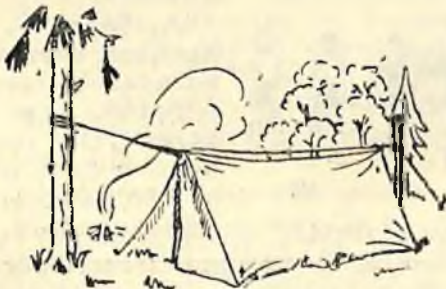
Μου προσέφερες νέους καρπούς.

Εις τούς φράκτας, εις τό χορτάρι, υπό τούς θάμνους, παντου όπου ή φύσις είναι παρθένος και άπάτητοι οι δρόμοι άνεκάλυπτες όλοκαίνουργιες χαρές πού μου ήσαν άγνωστες.

Μ' έκαμες ν' άκούσω άκόμη και τής σιωπής τό τραγοΰδι, άκόμη και τόν μικρόν είχον του άνθους πού άνθίζει, και τής κάμπιας πού τρώγει τό φύλλον τόν θόρυβον. Τό μικρότατο μεγάλωσε μέσα μου. Σήμερα τιποτε δέν είναι πλέον μικρόν δι' έμέ. Και γνωρίζω ότι ή ζωή είναι μεγάλη ότι ή διάρκειά της είναι πολύ μικρή δια νά τήν γνωρίσω.

Θέλω νά ζήσω ν' ανακαλύψω τήν ζωήν.

Άλλά ειπέ μοι, άφοΰ ήλθες, διατί έφυγες; Θα ήθελα νά έμενες εις τήν ζωήν μου. Αυτό δέν έπραγματοποιήθη. "Άς γίνη λοιπόν έτσι.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ ΚΟΝΤΟΣ

Δέν πρέπει νά θεωροῦμεν τόν κοντόν ὡς ἕνα ἀντικείμενον πού μας δυσκολεύη εἰς τήν πορείαν ἢ ἐπικίνδυνον διὰ τόν ἄλλον, γενικά εἰς τάς μετακινήσεις.

Τέτοια ἀντίληψις θά ἦτο τελείως διάφορος πρὸς ὅλας μας τάς παραδόσεις. Ὁ Β. Ρ. γράφει πῶς ἕνας πρόσκοπος χωρὶς κοντόν δέν εἶναι παρά μισοντυμένος.

Ἀπό ἀπόψεως ἱστορικῆς ὁ κοντός ἦτο κατὰ πρόωτον ὄπλον, ὕστερα ὁ ἀναγκαῖος σύντροφος κάθε ἀνδρός. Τέλος ἔγινε τὸ ὄδειγμα τῆς ἀνωτέρου τῆτος καὶ τῆς δυνάμειας (σκήπτρον). Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες εἶχαν καὶ αὐτοὶ τάς βακτηρίας των, οἱ νεώτεροι μεγαλυτέρας.

οἱ γεροντότεροι κυρτάς. Οἱ θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου τάς εἶχαν κάμει σύμβολάτων. (Θυρεός, Τρίαινα κλπ.).

Κανείς σταυροφόρος τοῦ Μεσαίωνα δέν θά ἐσκέπτετο νά ταξιδεύσῃ χωρὶς τὸ κοντάρι του.

Σήμερα ἀπὸ τὸν Ἑσκιμῶν μὲ τὸ ἀκόντιόν του, ἕως τὸν Βερβέρο μὲ τὸ ὀδοιπορικὸν μπαστουνὶ καὶ τὸν Οὔγγρο ἢ Ἕλληνα βασκόν, ὅλοι κρατοῦν μίαν μαγγούραν εἰς τὸ χέρι. Πλησιέστερον πρὸς ἡμᾶς οἱ σκιερ—οἱ ἄλπινισταὶ ἔχουν καὶ αὐτοὶ τὰ κοντάρια των.

Ὁ Μωϋσῆς ἐκράτει μίαν βέργαν διὰ νά ὀδηγῇ τὸν λαόν του.

Ὁ Ρωμαῖος ἐκατόνταρχος ἐκράτει τὴν σιδηρὰν ράβδον του εἰς τὸ δεξιὸν χέρι.

Ὁ βασιλεὺς ἐπιδεικνύει τὴν ἰσχύν του μὲ τὸ σκήπτρόν του.

Ὁ στρατηγὸς κρατεῖ τὴν στραταρχικὴν ράβδον.

Ὁ ἐπίσκοπος τὸ σκήπτρόν του. Χωρὶς νά ξεχνοῦμεν τὴν γκλίτσα τοῦ θεοῦ βοσκοῦ, σύμβολον τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου πρὸς τὸ ποίμνιόν του ὡς πρὸς τὴν στολήν.

Ὁ κοντός μας καθὼς καὶ τὸ καπέλλο μας εἶναι ἐκεῖνα πού μας κάμνουν νά ξεχωρίζωμεν ἀπὸ ἐκδρομικοὺς συλλόγους ἢ κατασκηνωτάς.

Καθένας πρέπει νά ἔχη τὸν ἀτομικόν

του κοντόν, ἀνάλογον μὲ τὸ ὕψος του (ὕψος τοῦ ὤμου του) κοσμημένον ζωγραφισμένον, σκαλισμένον, ὅπου ὅλη ἡ προσκοπικὴ μας ζωὴ ἠμπορεῖ νά εἶναι ἀπεικονισμένη.

Ἡ πραγματικὴ παράδοσις ἀπαιτεῖ, ὁ πρόσκοπος νά κόπη καὶ νά σκαλίξῃ μόνος του τὸν κοντόν του. Ἐάν δέν μᾶς χρησιμεύει εἰς κατασκευὰς ἀπεναντίας εἶναι ὁ ἀπαραίτητος σύντροφός μας εἰς τὸ βουνό.

Ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀτομικοῦ κοντοῦ διὰ κατασκευὰς μεταχειρίζομεθα, τεχνικοὺς κοντούς. Θά ἔχουν διάμετρον 0,02, μήκος δὲ 1,80, θά εἶναι ἀπὸ

ξύλον καστανίας, ἀβερνίκου καὶ ἐφωδισμένοι μὲ τὸ πατροπαράδοτον πετάλωμα. Θά ἀποτελοῦν μέρος τοῦ ὕλικου τῆς

ΣΤΗΛΗ ΛΥΚΟΠΟΥΛΩΝ

ΑΝΑΠΝΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΜΥΤΗ "Η ΜΕ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ;

με τόστόμα και ασφαλώς προσπαθείς να τόέφαρμόσης. Ξεύρησ όμως τό διατί ; άπλού-

Ειδικώς διά τήν άναπνοήν σχηματι- σμένη ή μύτη μας, είναι έφωδιασμένη

Διά να ά- νοίξης τό πρῶ- τον σου μάτι έχεις μάθει βεβαίως ότι πρέπει να ά- ναπνέωμε μέ τήν μύτην μας και όχι

στατα, δι- ότι ή μύτη μας έχει δοθη διά τόνσκοπόν αυτόν ενώ τό στόμα μας είναι διά να τρώ- μεν και όχι διά να ά- ναπνέωμε.

με τά μέσα εκείνα, που επιτρέπουν να κυκλοφορή ό άέρας χωρίς να κάνη κα- κό εις τόν όργανισμόν μας, ενώ αντίθέτως τό στόμα μας στερείται τέτοιων μέσων. 'Η μύτη μας έχει μικρές τρίχες, αί όποίαι με τήν βοήθειαν και τής μίεας κρατουν τά μικρόβια, που περιέχει ό άέρας και δέν τά αφήνουν να εισέλθουν εις τόν όργανι- σμόν μας. 'Επίσης ό δρόμος της μύτης μας εις τόν λαι- μόν μας είναι στενός και καμπύλος, εις τρόπον ώστε ό άέρας που περνά να ζε- σταίνεται και να μη μάσκρυ- ώνη τόν λαι- μόν και τούς πνεύμονας.

'Αναπνέον- τες δε με τήν μύτηνάποφεύ- γομεν και πολλά άλλα κακά αποτελέσμα- τα: Θυμάσαι ότι ό Μόγλης δέν περιπα- τούσε, όπως τά άλλα παιδιά του χωριού

έν)τίας ή ομάδος όπως και αί σκηνάι.

Ό κοντός μας χρησιμεύει : εις τήν πο- ρείαν, εις τήν κατασκήνωσιν, διά τήν πα- ροχήν βοθηιδων, εις τήν γυμναστικήν, εις τούς ύπολογισμούς, εις ύπηρεσίαν τάξεως, διά τήν ευκολίαν μας.

Βοηθά εις τό ίσιον έδαφος.

'Υποβατάζει τήν προσπάθειαν εις τόν άνήφορον.

Σε συγκρατεί εις τόν κατήφορον. (I)

Με αυτόν ήμπορείς να ξεκαθαρίσης τόν δρόμον σου από τά χόρτα και τ' άγ- κάθια.

Σου χρησιμεύει εις τό να κρατήσης τήν Ισορροπίαν σου εις τό πέρασμα ενός ρυακιού. (II)

Χορησιμεύει εις τήν άνάπαυσιν. (III)

Είναι άπαραίτητος διά: Να άνεβής ένα τοίχον (IV), να πηδήσης ένα χαντάκι, να ύπολογίσης τό βάθος ενός ρυακιού, να ά-

ναγνωρίσης τό είδος του έδάφους τήν νύ- κτα, να κάμης άλυσσίδα διά να μη χαθής κατά τήν νύκτα. (V)

Διευκολύνει : Τήν μεταφοράν άπο- σκευών είτε ένα είναι είτε πολλά (VI) (VII), τό μάζεμα πεταγμένων γαρτιών (με τό καρφί). Θα σημειώσωμεν και τόν προ- σανατολισμόν με τήν βοήθειαν ενός ώρο- λογιού και του ήλιου.

'Ιδού ή μέθοδος :

Στήσε τόν κοντό σου κάθετον εις τό έδαφος. Τοποθέτησε τήν μικρή βελόνα του ώρολογιού σου εις τήν προέκτασιν της σκιάς του ξύλου. Ευρε τήν γωνίαν που θα σχηματίζη ή μικρή βελόνα με τόν ά- ριθμό 12. 'Η διχοτόμος αυτής της γωνίας θα είναι ή γραμμή Βορρά-Νότου.

('Εκ του Sois prêt)

Μετάφρασις Α 2

('Η συνέχεια εις τό επόμενον)

ΜΥΚΗΝΑΙ

Πόλις ἀρχαιοτάτη εἰς τὸ Β'. ἄκρον τῆς Ἀργολικῆς πεδιάδος ὑπὲρ τὰς ὑπορείας τοῦ ὄρους Τρητοῦ (νῦν Ζάρα) ἀπέχουσα τῆς παραλίας τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου περὶ τὰς τέσσαρας ὥρας πορείας.

Ἡ μετάβασις ἐξ Ἀθηνῶν πραγματοποιεῖται μὲ αὐτοκινηταμάξας ἢ μὲ σιδηρόδρομον τῆς ΣΠΑΠ (ἢ μὲ αὐτοκίνητον). Τὸ μὲν πρῶτον τραῖνον ἀναχωρεῖ ἐκ τοῦ σταθμοῦ Πελοποννήσου εἰς τὰς 7 ὥρ. 5' π. μ. καὶ φθάνει εἰς τὰς 12 μεσημβρίαν, ἢ δὲ πρώτη αὐτοκινητάμαξα εἰς τὰς 10 ὥρ. 25' π. μ. καὶ φθάνει εἰς τὰς 1 ὥρ. 57' μ. μ. καὶ ἡ δευτέρα εἰς τὰς 5 ὥρ. 5' μ. μ. καὶ φθάνει εἰς τὰς 8 ὥρ. 50 μ. μ. Ἐκ Μυκηνῶν τὸ μὲν πρῶτον τραῖνον ἀναχωρεῖ 1 ὥρ. 57' μ. μ. καὶ φθάνει 6 ὥρ. 46' μ.

ἀλλά πάντοτε ἔτρεχε καὶ ἐκάλυπτε μίαν ἀπόστασιν τὴν μιστὴν ὥραν ἀπ' ὅτι ἤθελε κάθε ἄλλο παιδί τῆς ἡλικίας του· ξευρετε διατί δὲν ἐλαχάνιαζε; διότι εἶχε συνηθίσει νὰ ἀναπνεῖ πάντοτε μὲ τὴν μύτην.

Ἡ συνηθεια αὕτη τῆς ἀναπνοῆς μὲ τὴν μύτην ἦτο ζήτημα ζωῆς καὶ θανάτου δια τὸν Ἄγγλη, διότι ὅταν τὸ βραδυ κουρασμένος ἀπο το κυνήγι τῆς ἡμέρας ἐπλάγιαζε νὰ κοιμηθῆ ἐπάνω σὲ κανένα δένδρο, ἔπρεπε νὰ μενεῖ ἀθόρυβος ἕως οἰοῦ ξυπνήσῃ διὰ νὰ μὴ τὸν ἀνακαλύψῃ κανὲν ἀγρίμι καὶ τοῦ ἐπιτεθῆ τὴν ὥραν ποῦ ἦτο κοιμισμένος. Ἐὰν εἶχε τὴν κακὴν συνηθειαν νὰ ἀναπνεῖ μὲ το στόμα δὲν θὰ τὸ κατῶρθωνε, διότι ἡ ἀναπνοὴ ἀπὸ το στόμα φέρει τὸ ρουχαλιτο, ποῦ θὰ τὸν ἐπροδιε εἰς τοὺς ἐχθροὺς του.

Ξεῦρετε ἐπίσης οὐ τὴν ὄσφρησίν μας τὴν ὀφείλομεν εἰς τὴν ἐπαφὴν διαφόρων μαριῶν ποῦ ἔχει ὁ ἀέρας μὲ τὴν μύτην μας, ὅσον περισσότερο ὁ ἀέρας περνᾷ ἀπο τὴν μύτην μας, τόσο περισσότερο γυμνάζομε τὴν ὄσφρησίν μας, ὅταν ἡ ἀναπνοὴ γίνεται μὲ τὸ στόμα καὶ ἡ ὄσφρησις μας ἀδυνατιζει. Μὴ ξεχνᾶτε ἐπίσης ὅτι ὅταν ἀναπνέωμεν μὲ το στόμα ξηραίνεται γρήγορα ὁ λαιμος μας καὶ διψοῦμεν εὐκόλα, πρᾶγμα ποῦ μᾶς δυσκολεύει εἰς τὰς ἐκδρομάς μας εἰς τα βουνὰ ἢ εἰς τὰ ταξίδια μας εἰς τὴν θάλασσαν.

μ., ἢ δὲ πρώτη αὐτοκινητάμαξα ἀναχωρεῖ εἰς τὰς 7 ὥρ. 20' π. μ. καὶ φθάνει 10 ὥρ. 43' π. μ. καὶ ἡ δευτέρα εἰς 4 ὥρ. 42' μ. μ. καὶ φθάνει 8 ὥρ. 13' μ. μ. Δι' ἀμφοτέρων τῶν μέσων ἡ μετάβασις διὰ Γ' θέσεως στοιχίζει κατ' ἄτομον 59 δραχ. Ἐὰν βεβαίως ἡ μέλλουσα ἐκδρομὴ ἀριθμῆ περὶ τοὺς πενήκοντα συμμετόχους, δύναται νὰ ἐνοικιασθῆ αὐτοκινητάμαξα ἢ ὅποια χωρεῖ 55 (πεντήκοντα πέντε) ἴνα καὶ ὀλιγότερον στοιχίσῃ ἦτοι 26 καταχιλίωμ. μόνον καὶ μεγαλειτέραν εὐχέρειαν περὶ τὰς ὥρας παρέχη.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας δύνασθε νὰ τηλεφωνήσητε εἰς 52153 πληροφορίας Σιδηρ. Πελοποννήσου Καρόλου 1, καὶ δι' ἐνοικίαςιν αὐτοκινηταμάξης εἰς τὸ τμήμα κινήσεως ἀρ. τηλ. 54.031. Ἐπιβαίνοντες τοῦ σιδηροδρόμου φθάνομεν εἰς τὰ Κάτω Φύκια (Μυκῆνας) μετὰ τριῶρον περιόλου ταξέιδι. Ἐκεῖθεν ἀνερχόμεθα πεζῇ, διότι αἱ ἀρχαιότητες ἀπέχουν τοῦ σταθμοῦ ἀρκετά, ἀκολουθοῦντες διὰ τῆς ὁδοῦ τὰ ἴχνη τοῦ Τουρκικοῦ ὑδρογωγείου.

Δεξιὰ κείται ἡ φάραγξ Γουβιά ἐπὶ ταύτης ὑπῆρξε κυκλωπεῖα γέφυρα, ἧς τώρα δὲν σώζονται παρὰ τὰ εἰρηπία εἰς ἀπόστασιν 5 λεπτῶν περίπου· εἶτα ἀνερχόμεθα τὴν βραχοσειράν, ἐφ' ἧς τὰ εἰρηπία τοῦ περιβόλου τῶν Κάτω Μυκηνῶν ἐκτεινομένων ἐπὶ τῆς Δ'. κλιτύος τῆς φάραγος Γουβιά· τὰ τεῖχη ἠκολούθουν ἐπ' ἀριστερὰ μὲν τὴν κορυφὴν τῶν βράχων, ἐπὶ δεξιὰ δὲ τὴν κοίτην τοῦ χειμάρρου. Ἀνάγονται δὲ ταῦτα εἰς τὸν 5 αἰῶνα π. χ. Ὀλίγον πρὶν συναντήσωμεν τὴν προέκτισιν τῶν τειχῶν συναντῶμεν τὸν πρῶτον θολωτὸν τάφον τὸν ἐπινομαζόμενον «θησαυρὸν τοῦ Ἀτρέως» ἀπέχοντα τοῦ σταθμοῦ περὶ τὰ 30'.

Ἡ κατασκευὴ θόλων ἦτο γνωστὴ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ δὴ εἰς τοὺς Αἰγυπτίους, κατασκευασάντας οὕτω τὰς πυραμίδας. Εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ εἰς τὰς Μυκῆνας εὐρίσκονται θολωτοὶ τοιοῦτοι τάφοι σχήματος ὠσειδοῦς, κατασκευασμένοι διὰ πλίνθων ὀμῶν καὶ εἶτα διὰ λίθων κατὰ τὸ σύστημα τῆς προεξοχῆς.

Ὁ τάφος εἶναι κτισμένος ἐντὸς λόφου· εἰσερχόμεθα κατ' ἀρχάς εἰς τὸν διάδρομον (μήκους 35 μ. ἐπὶ 6 μ.) περιβαλλόμενον ὑπὸ ὑψηλῶν τειχῶν, κατόπιν εἰσερχόμεθα διὰ τῆς

πύλης (ύψους 5 και 40 ἐπὶ 2 και 6 μ.) ἦτις σύγκειται ἐξ ἑνός πελωρίου βράχου ὅστις οχηματίζει και τὴν σκεπὴν τῆς πύλης, ἀνω δὲ αὐτοῦ ὑπάρχει ἀνακουριστικὸν τρίγωνον ἀνοικτὸν περὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν πολλαὶ παραδόσεις, εἰς τὸν περιφερειακὸν θάλαμον θολωτὸν διαμέτρου περιπου 15 μ. ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐφυλασσοντο τα χειρίσματα και ὁ ὁποῖος ἦτο στολισμένος και οἱ τοῖχοι κεκαλυμμένοι με εἶδος σμάλτου, τεμάχια τοῦ ὁποίου εὐρέθησα εἰς τὸ δάπεδον. Δεξιὰ εὐρίσκεται ὁ νεκρικός θάλαμος ἐσκαμμένος μόνον, τοῦ ὁποίου ἡ πύλη εἶναι ἰδίαι τῆς προηγουμένης, ἀλλὰ μικροτέρη.

Αὐτὸς ὁ τάφος ἐουλήφθη ὑπὸ τοῦ Ἄλῃ Πασά, κατελθόντος ἐκ τῆς ὀροφῆς, διότι οἱ ἀρχαῖοι μετὰ τὴν ταφὴν ἴσως νὰ ἐσκέπαζον τὸν διάδρομον και οὕτω καθίστων τὸν τάφον ἀφανῆ.

Θεωρεῖται ὡς θησαυρὸς τοῦ Ἀτρέως ἕνεκα τῆς μεγαλυπρεπείας του, καιτοι πολλαὶ γινῶμαι το ἀποκλειουν. Ὑπάρχουν και ἄλλοι τοιοῦτοι τάφοι ἀλλὰ κατεστραμμένοι. Συνεχίζοντες τὸν δρόμον περὶ τὰ 10 λεπτὰ φθάνομεν εἰς τὰ ἐρείπια τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀτρειδῶν, κτισμένης ἐπὶ τριγωνοειδοῦς βράχου (300 μ. ἐπὶ 200 μ.). Τὴν κυρίαν εἴσοδον κατα τὰ ΒΔ. ὑπερασπιζοῦν ἡ φάραγξ και τὰ ὑψηλὰ κυκλωεῖα και πελασγικά τεῖχη. Πρὸς Β ὑπῆρχε και παραπύλις ἐν ἀνάγκῃ χρησιμοποιουμένη. Ἡ κυρία εἴσοδος (Πύλη τῶν Λεοντῶν) ὕψους 3.20 ἐπὶ πλάτους 2.85 μ. σχηματιζομένη ἐκ δύο πυρραστάδων, και ἀνοιγομένη μεταξὺ τοῦ τείχους τοῦ περιβολοῦ και τετραγωνικοῦ Πύργου, ἐφ' ὧν μέσα λιθινὸν ὑπερ-ἴθυρον ἐν ᾧ δύο λέοντες στηρίζοντες τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἐπὶ βωμοῦ φέροντος κίονας, εἶναι τρόπον τινὰ τὸ οἰκόσημον τῶν Ἀτρειδῶν.

Μόλις εἰσελθόμεν ἔχομεν ἐπὶ δεξιὰ μὲν τὴν καμπὴν και οἰκίμα τι και τὸ βασιλικὸν κοιμητήριον. Ὁ περιφερὴς χώρος οὗτος περιεβάλλετο ὑπὸ διπλοῦ κύκλου ὀρθοστατιῶν λιθίνων, καλυπτομέων ὑπὸ ὀριζοντίων πλακῶν.

Τὸν ἐνθουσιώδη λάτρην τοῦ Ὀμήρου Ἐργῶν Σλήμαν παρώρμησεν ὁ χαρακτηρισμὸς «εὐρναζοῖαν, ἠκτίμενον, πτολιεθρον, πολύχρυσον», δι' ὧν ὁ Ὀμηρος περιγράφει τὰς Μυκήνας, νὰ ἀνασκάψῃ τὴν ἀκρόπολιν τῆ 1876 μετὰ τοῦ Ἑλληνοσ Ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Σταματάκη και ὄντως ἀνεῦρε τὸ βασιλικὸν κοιμητήριον περιέχον ἕξ τάφοις καθέτως

εἰς τὸν βράχον κεκομμένους και ἐν αὐτοῖς τὰ ὄστα δεκαεπτὰ ἀνθρώπων και πλήθος κτερισμάτων, ἀπιστεύτου θησαυροῦ, γενόμενος τοιοῦτοτρόπως παραίτιος νὰ ἰδρυθῆ ὁ τεράστιος κλάδος τοῦ «Μυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ» και νὰ διαφωτισθῆ τὰ μέγιστα ἡ προῖστορικὴ περίοδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἀκολουθοῦντες τὸν ἐξ ἀριστερῶν τοῦ κοιμητηρίου δρομίσκον ἀνερχόμεθα εἰς τὰ μέγαρα ἀνάκτορα (ἀπὸ τῶν ὁποίων ἡ θεὰ εἶναι θανουασίω) ἀφοῦ διέλθωμεν τῆς κατοικίας και τὰ μικρὰ ἀνάκτορα, εἰς ἃ ἀγει ἡ ὁδὸς τῆς Πύλης τῶν Λεόντων, και δύο δεξαμενὰς. Τὰ ἀνάκτορα ἀπετελοῦντο ἀπὸ περιβολοῦ ἐκ τεσσάρων κίωνων, δύο τῶν ὁποίων αἱ βάσεις (διότι μόνον θεμέλια σώζονται) κατέπεσαν μαζί με τὸ ἔδαφος, ἴσως ἕνεκα καθιζήσεως και εἰς τὸ μέσον ἐξ ἑνὸς βωμοῦ (δηλ. ὕψος τὰ ἀνάκτορα τῆς Τίρυνθος) ὀλίγων ὑψηλότερα εὐρίσκονται τὰ λειψανα τοῦ ἱεροῦ πιθανῶς τῆς Ἥρας (ἐκ τῶν πρώτων ναῶν).

Ἀκολουθοῦντες τὸν ἴδιον δρομίσκον φθάνομεν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Περσεΐας πηγῆς, ἡ ὁποία εὐρισκομένη εἰς ἀρκετὸν βάθος ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους συγκοινωνεῖ δι' ὑπογείου κλίμακος. Διὰ τῆς πλησίον μικρᾶς Ὀρεστιάδος πύλης (λέγεται ὅτι ὁ Ὀρέστης δι' αὐτῆς ἐξῆλθε ὅτε ἐφόνευσε τὴν Κλυτεμνήστραν ἐξερχόμεθα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν βράχων ἀρχαίαν ὁδόν. Αἱ παραδόσεις φέρουν ἰδρυτὴν τῶν Μυκητῶν τὸν Περσέα ἕγγονον τοῦ Ἀκραιοῦ, βασιλέως τοῦ Ἀργους, θανόντος τοῦ Περσέως και τῶν ἀπογόνων του κατέλαβον τὴν βασιλείαν διὰ τῆς βίας ὁ Πέλοψ και οἱ ἀπόγονοί του Ἀτρεΐδες, ὑφ' οὓς ἐφθασεν τὸ κράτος εἰς τοιαύτην ἀκμὴν, ὥστε ὁ Ἀγαμέμνων ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως νὰ γίνῃ ἀρχιστρατηγὸς τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου.

Συγχρόνως ὁμοῦ παριστάνεται ἐπὶ τῶν παραδόσεων ὡς τόπος φρικωδῶν κακουργημάτων τῶν ἡγεμόνων. Ἡ δυναστεία τῶν Πελοπιδῶν κατηργήθη ὑπὸ τῶν κατελθόντων Ἡρακλειδῶν.

Α. Σ. Α.

ΑΥΤΟΒΕΛΤΙΩΣΙΣ ΑΥΤΟΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

Σήμερα θά όμιλήσω διά τήν αύτοκυριαρχίαν, προτέρημα πολύ σπουδαϊόν δι' ένα άνδρα.

Ο Ἀρχιπρόσκοπος βέβαια έλαβεν ως παράδειγμα ένα έλάττωμα πολύ συνειθισμένον εις τήν Ἀγγλίαν, τήν μέθην.

Δέν πειράζει νά τό αναφέρω, διότι δυστυχώς πολλοί από τούς μικρούς Ἑλληνας, νομίζουν πώς είναι πολύ σπουδαϊοί, όταν πίνουν και καπνίζουν.

Λοιπόν λέγει ο Ἀρχιπρόσκοπος:

Νά έξης ύπ' όφιν σου, ότι τό νά πίνης ισχυριζόμενος ότι θέλεις νά θεραπευθής από κάτι, τό πιτόν ποτέ δέν θά σέ θεραπεύση, ιούναντιον όσον συνηθίζεις νά πίνης τόσον χειρότερα αισθάνεσαι τόν έαυτόν σου όταν δέν είσαι μεθυσμένος.

Δύναται ή μέθη νά κάμη ένα άνθρωπον νά λησμονήση επί τινας ώρας μερικά δυσάρεστα ή τήν στενοχωρίαν του, αλλά τόν κάμνει νά λησμονή μαζύ και κάθε άλλο πράγμα.

Ἄς λάβωμεν παράδειγμα τόν άνθρωπον πού έχει τό μεγαλειότερον καθήκον μέσα εις τήν κοινωνίαν: τόν οικογενειάρχην όταν είναι νυμφευμένος μέ πολλά παιδιά τό πιστό τόν κάμνει νά λησμονή ότι τό καθήκόν του τυπύ έπιβάλλει, νά εργάζεται και νά βοηθή τήν οικογένειάν του καθ' όλας τάς στιγμάς, αντί νά άχρηστεύη τόν έαυτόν του διά κάθε έρνασίαν.

Ένας μεθυσμένος είναι άνανδρος κι' αυτό μποροῦσε κανείς νά τό ίδη εις τόν στρατόν τότε πού ήταν άκυβέρνητος. Σήμερα βέβαια ο στρατός είναι πολύ καλύτερος και δέν πίνει.

Είμαι μερικοί πού πίνουν διότι τούς άρέσει νά αισθάνωνται τόν έαυτόν των εις κατάστασιν μέθης, αλλά' αυτοί είναι όλγοι, πολύ παράφρονες, διότι όταν αρχίσουν νά πίνουν, δέν θά τούς έχει κανείς έμπιστοσύνη και στό τέλος θά κατανηθούσιν άνεργοί.

Όχι μόνον αυτό, αλλά και θά άρρωσταίνουν πολύ εύκολα, διότι τό πιτόν έξασθενεί τόν οργανισμόν, και εκείνοι πού πίνουν καταλήγουν πολύ άσχημα.

Δέν είναι διόλου άνδροπρεπές, όπως

νομίζουν μερικοί μικροί πού θέλουν νά μιμούνται τούς μεγάλους, τό νά μεθά κανείς.

Διότι όταν αρχίση κανείς νά πίνη κατστρέφει τόσον τήν ύγείαν του, τήν σταδιοδρομία του και τήν εύτυχίαν του, όσον και τήν εύτυχία τής οικογενείας του.

Μόνον ένα φάρμακον ύπάρχει έναντίον αυτής τής κακής συνηθείας και αυτό είναι μά μήν πη κανείς ποτέ του.

Δέν λέγω ένα ποτηράκι δέν κάμνει κακόν, αλλά νά μήν λησμονώμεν τό σοφόν ρητόν «Πάν μέτρον άριστόν».

Έδώ τελειώνει ο Ἀρχιπρόσκοπος. Αυτό όμως τό έγγραψεν όταν άκόμη τό τσιγάρον δέν είχε κυριεύσει τήν νεολαίαν. Και άσφαλώς δι' αυτό θά έγγραφε άλλα τόσα. Διότι τό τσιγάρον είναι σπατάλη και χρήματος και ύγείας. Και τό καταρμένον όλους τραβή.

Έλπίζω όμως ότι ένας πρόσκοπος, ποτέ δέν θά κυριευθής από αυτάς τάς κακάς συνηθείας, πού ύπάρχουν εις τήν κοινωνίαν. Ο Νόμος και ή ύπόσχεσις τοῦ τό ένθυμίζου διαρκώς' άλλωστε δι' αυτά μάς ύποβοηθής ο Baden Powel εις τό βιβλίον του «Ο δρόμος πρός τήν έπιτυχίαν».

Σ. Π.

Ἐπεται συνέχεια (Ἡ οίκονομία)

ΟΠΤΙΚΑ ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ἐπιστημονική έκτέλεσις συνταγών.

Ἐργαλεῖα σχεδιάσεως και έπιστημονικά όργανα πάσης φύσεως

Β. ΜΑΡΙΝΑΡΟΥ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 26

ΑΘΗΝΑΙ

Τηλέφ. 24 742

Ειδικαι εκπτώσεις διά τας Προσκόπους
Ἐδηγούς και Ναυτοπροσκόπους.

ΗΛΙΟΥΠΟΛΙΣ - ΚΟΡΩΠΙ ΚΕΡΑΤΕΑ - ΑΝΑΒΥΣΣΟΣ

Παρ' ὅλα ὅσα λέγουν διὰ τὸ μέλι του, ὁ Ὑμητιός, δὲν εἶναι ἐν αὐτῷ πάντοτε «μέλι—γάλα»... Καὶ ναὶ μὲν ἐφαίνετο θυμασία ἢ θέα τῶν φωταγωγημένων Ἀθηνῶν, δὲν ἐφαίνετο ὅμως τίποτε, τὸ ὁποῖον νὰ βοηθῆ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Σέσι.

Ἄν αὐτὸ σὰς ἐνδιαφέρῃ μάθετε ὅτι ἤτο ἡδη 8 μ. μ. Κατόπιν πολυδαιδάλων τοπογραφικῶν ὑπολογισμῶν ἐκρίθη ὅτι ἡ διὰ τοῦ προγράμματος ἐξαγγελθῆσα ἰδέα διὰ διανυκτέρευσιν «εἰς τὰ ζεστά κονάκια — τοῦ Σέσι», ἤτο πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον ἂν ὄχι οὐτοπία, πάντος ἀπραγματοποίητος...

Κατόπιν προχείρου ἀνταλλαγῆς γνωμῶν καὶ ἀποφάσεως διὰ ὕπνον ἐπὶ τόπου, ἤρρισαν αἱ προετοιμασία διὰ τὸν ὕπνον περιλαμβάνουσαι τακτοποιῆσιν ἐδάφους, στρώσιν ἀντισκῆνων καὶ κουβερτῶν, ἐξαγωγήν ἐκ τῶν σακκιδίων καὶ χρησιμοποίησιν ὄλων γενικῶς τῶν εἰδῶν, διὰ τὰ ὅποια ὑπῆρχεν ἡ ὑπόνοια ὅτι ἐκέκιντο θερμοαντικῶν ἰδιοτήτων

Μετὰ σύντομον δέ, ἀλλ' ἀξιόλογον περιποίησιν τοῦ στομάχου, οἱ 6 ἡρῶες ἐνεπετεύθησαν τὰς ψυχὰς των εἰς τὰς τόσον περιπετειώδεις καὶ ἐνδιαφερούσας συνηθείας ἐνός νυκτερινοῦ ὕπνου πλησίον τῆς κορυφῆς τοῦ Ὑμητιοῦ εἰς ὕψος 800 περίπου μέτρων ὑπὸ τὸν ἐνάστερον οὐρανὸν ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ. Ἐνδεικτικὸν τῆς περιωπῆς εἰς ἣν ἀνήγαγον οἱ ἐν λόγῳ νέοι τὸ ἀρχαῖον «Ζῆν ἐπικινδύνως»...

Ἄλλ' ἡ Τύχη βοηθεῖ τοὺς τολμηροὺς...

Οὕτω, παρ' ὄλον τὸ ἄστατον καὶ νεφελῶδες τοῦ καιροῦ, ὁ Θεὸς ἠὺσπλαγχνήσθη αὐτοὺς καὶ τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς εὐρέθησαν ὄλοι... ζῶντες, μὲ μόνην τὴν ἀνάμνησιν ἐνός ὕπνου... μάλλον δροσεροῦ...

Μὲ τὸ φῶς τῆς Αὐγῆς οἱ ἕξι πεζοπόροι ἐξεκίνησαν διὰ Σέσι, ὅπου ἔφθασαν μετὰ πορείαν τετάρτου. Ἰκανοποιήσαντες τὸν στόμαχον καὶ παραμείναντες ἐπ' ἄρκετὸν ἐκεῖ, ἀνεχώρησαν διὰ τὸ ὠραῖον ἐξωκκλήσιον τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, ἔφθασαν τὴν 10ην πρωτὴν πλήρεις ἀκμῆς ἀλλὰ καὶ

ἰδρωτός. Ἀπῆλυσαν τὴν ὠραίαν θέαν τῶν Μεσογείων καὶ φαγόντες καὶ πίνοντες δι' ἄλλην μίαν φοράν ἀνεχώρησαν περὶ ὠραν 11. 30' διὰ Χριστὸν—Κορωπί. Ὅποια ὅμως εὐγένεια ἐκ μέρος βοσκοῦ τινὸς δὲν συνήντησαν εἰς τὸν Προφήτην Ἡλίαν. Οὗτος ἐφρόντισε νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν ἀπὸ... περιττὸν βᾶρος ἡμισείας περιπίου ὁκᾶς κρέατος μετὰ ὠν, μαγειρευμένον κατὰ τὸν Γερμανικὸν τρόπον, εἰς σχετικὴν δὲ παρατήρησιν τοῦ μίστερ Φά, εἶπεν «τὸ μαγάρισε τὸ σκυλί»... Ἐπιχείρημα ἀκαταμάχητον...

Ἦρξατο δὲ ἀμέσως βλασφημῶν τὸν ἀτυχή σκυλον, ὁ ὁποῖος τὸν ἤκουε προφανῶς ἀναλογιζόμενος τὴν κακίαν καὶ ματαιότητα τοῦ κόσμου τούτου...

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι τὸ περίφημον κρέας ἤλλαξε κύριον καὶ ἐγένετο κτήμα τοῦ διακριτικοῦ βοσκοῦ. Ἀθάνατον τὸ ἐλληρικὸν δαιμόνιον...

Οἱ ὄδοιπόροι μας συνεχίζοντες τὴν πορείαν των κατῆλθον ἀπὸ τὸν Προφήτην Ἡλίαν καὶ ἔφθασαν εἰς Χριστὸν (μικρὸν ναὸν ἀπέχοντα 1 ὥρ. ἀπὸ Κορωπί) περὶ ὠραν 12 μ.. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ πίπτουσα βροχὴ προσέδιδε εἰς αὐτοὺς λίαν περιεργον καὶ ἐνδιαφέρουσαν μορφήν μὲ τὰ πρωτότυπα ἀδιάβροχά των. Ἀπὸ τὸν «Χριστὸν» ἐσυνεχίσθη ὀλοταχῶς ἡ πορεία διὰ Κορωπί ὅπου ἔφθασαν τὴν 12. 40' ἐντὸς 35' περιπίου (νέον ρεκόρ) μόλις προλαβόντες τὸ αὐτοκίνητον τῆς συγκοινωνίας διὰ Κερατέαν. Πόσον ὅμως φιλόανθρωποι καὶ δικαία ἢ ἀπόφασις τοῦ ὁδηγοῦ νὰ κατευθυνθῆ εἰς Μαρκόπουλον ἀντὶ τῆς Κερατέας, ἐφ' ὅσον ὑπερίσχυον οἱ θέλοντες νὰ μεταβῶν εἰς Μαρκόπουλον... (Συνέχεια θ. κ.)

ΣΤΗΛΗ ΑΚΡΙΤΩΝ

(Συνέχεια έκ του προηγουμένου)

Ἄκριτισμός εἶναι σταθμός ἀμεσώ-
τέρας προπαρασκευῆς τῶν μεγάλων προ-
σκόπων διὰ τὸν ἀνδρικό των βίον. Εἰς
διτὴ ἀναφέρεται ἡ Ι. Ο. Ε. (χριστιανικὴ ἐρ-
γατικὴ νεότης).

«Δὲν ἀρκεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ ἡ Ι.Ο.Ε.
ἀπλῶς διὰ νὰ συγκρατήσῃ μερικὸς νέους
ὑπὸ τὴν ἐπήρειάν της διὰ τινὰ ἔτη εἰσέτι...
Ἐάν ἀρκεσθῶμεν εἰς αὐτὸ, ναυαγεῖ ὁ
προορισμός μας... Θὰ κάμωμεν χριστιαν-
οὺς οἵτινες δὲν θὰ ἐννοοῦν τὴν ἐποχὴν
τῶν καὶ θὰ εἶναι ἀνίκανοι νὰ τὴν παρα-
κολουθήσουν, ἔτι δὲ περισσότερο νὰ ὑ-
ποστηρίξουν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κοινωνι-
κοῦ των περιβάλλοντος. Ὁ Προσκοπισμός
δύναται νὰ τὸ βεβαιώσῃ καθ' ὅσον ἀφορᾷ
τὰ ἀγόρια, τὰ ὁποῖα συναθροίζει περὶ τὴν
σημαίαν του.

Ἄκριτας δὲν εἶναι ὁ πρόσκοπος
ὁ ὡς ἄνδρας εἰς τὴν ζωὴν συμπεριφερό-
μενος εἰς τὸ ἐπάγγελμα ἢ εἰς τὴν ἐργα-
σίαν. Εἶναι ὁ ἔφηβος πρόσκοπος, ὁ προε-
τοιμάζων τὴν διὰ τὸν μέλλοντα πολίτην (1)
προπαρασκευὴν του διὰ τῶν ὁδῶν τοῦ

προσκοπισμοῦ» (Chef Ἀπρίλιος 1931). (1)

«Ἀσφαλῶς, προσθέτει, ὁ ὁμοσπονδιακὸς
ἐπιτροπος de Macedo, πᾶ διατηρησὴ τὸ ἀ-
κριτικὸν πνεῦμα, ἢ καλλίτερον, τὸ προσκο-
πικὸν πνεῦμα, καθ' ὅλον του τὸν βίον»
καὶ τὰ λόγια αὐτὰ δὲν εἶναι παρὰ ἡ ἀπή-
χῃς τοῦ Ἀρχιπροσκόπου: «Ὁ Ἄκριτι-
σμός εἶναι ἡ διὰ τὸν βίον προπαρασκευή,
ἀλλὰ εἶναι ἀκόμη κάτι τὸ ὁποῖον ἀκολου-
θοῦμεν καθ' ὅλον μας τὸν βίον.» («Ἀνα-
κοίνωσις διὰ τὸ ἀκριτικὸν συμβούλιον τοῦ
Λονδίνου κατὰ Νοέμβριον 1928»). Ἴσως ἀρ-
γότερον, πλησίον τῶν ἀνδρῶν προσκόπων
οἱ ὅποιοι ὀδηγοῦν τὰς προσκοπικὰς ομά-
δας, θὰ ὑπάρξῃ μιὰ μορφή προσκοπισμοῦ
δι' ἄνδρας:—ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν ἡ ἀπό-
λυτος ἀνάγκη εἶναι «νὰ ὀδηγήσωμεν τὸν
μεγάλον πρόσκοπον τῶν 17 ἐτῶν κατὰ τὸ
μεγαλύτερον ποσοστὸν, νὰ τὸν βοηθήσω-
μεν νὰ διαβῇ τὴν σκληρωτέραν καὶ σοβα-
ρωτέραν φάσιν τῆς ζωῆς... Πρέπει νὰ τὸν
βοηθήσωμεν κατὰ τὴν περίοδον ταύτην
τῆς ὑπάρξεώς του νὰ εἴπῃ τὰ δύο-τρία ἀ-
ποφασιστικὰ *ναὶ* καὶ *ὄχι*, ἀπὸ τὰ ὁποῖα
θὰ ἐξαρτηθῇ ὁ ἀνδρικός του βίος». (E de
Macedo, Chef 1931 Ἰούνιος).

Εὐρισκόμεθα εἰς βασικὴν ἀντίθεσιν
πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ R. P. Derbaise εἰς τὴν
περίφημην μελέτην του (Ὁ Ἄκριτας), Βρυ-
ξέλλαι 1929 ἀναφερόμενα: Ἀσφαλῶς ὄχι,
δὲν ἀντιμετωπίζομεν ὁμῶς τὰς ἰδίας ἐπο-
χὰς τοῦ βίου.

P. Derbaise ἔχει ἐν ὄψει τοὺς ἄνδρας—
προσκόπους καὶ ἀναφέρεται εἰς αὐτούς. Ἡ
δράσις τῶν ἀνδρῶν—προσκόπων θὰ εἶναι
ἢ ὑπὸ τοῦ P. Derbaise περιγραφομένη;
Ἐπάρχει τότε διαφορὰ μεταξὺ αὐτῶν καὶ
τῶν προσκόπων; Αὐτὰ θὰ ἐξετασθῶσι ἀρ-
γότερον. Πάντως αὐτοὶ οἱ ἄνδρες πλέον
θὰ πρέπει νὰ εἶναι εἰς ὄλην των τὴν ζωὴν
ἄνδρες—πρόσκοποι, δηλαδὴ θὰ πρέπει νὰ
ἐκπληροῦν τὰς οἰκογενειακὰς, δημοσίας,
ἰδιωτικὰς, πατριωτικὰς ὑποχρεώσεις μὲ

(1) Ὁ ἀξίος πολίτης, μὲ τὴν κυρίαν σημασίαν
τῆς λέξεως, εἶναι ἀσφαλῶς ἓνας τῶν σκοπῶν τοῦ
Προσκοπισμοῦ μας, (cf Chef 1929 Ὀκτ., σελ. 358.
Τὰ κείμενα τοῦ Baden-Powell καὶ τοῦ P. Sevin).

(2) Ὡς πρωταρχικὴν μέριμναν, θὰ ἔχη λοιπὸν ὁ
Ἄκριτας τὴν ἐντάτικωτέραν, καὶ προσωπικωτέραν
προπαρασκευὴν διὰ τὴν ἀνδρικήν ζωὴν (I. de Noir-
maut).

ἕνα εἰδικὸν «πνεῦμα» τὸ προσκοπικόν. Ἐπ' αὐτοῖσι ὅλοι συμφωνοῦμεν καὶ αἱ διασαφήσεις, τὰς ὁποίας ὁ Derbaise ἀναφέρει εἰς τὸ δευτέρον μέρος τῆς ἐργασίας του εἶναι ἀσφαλῶς ἐνδιαφέρουσαι.

Ἀπευθυνόμεθα τῶρα πρὸς τοὺς προσκόπους τῶν 17 ἢ 18 ἐτῶν, οἵτινες ἀπαγορεύεται νομιζομεν νὰ ἀποκαλοῦνται Ἄκριται δὲν εἶναι παρά «Δόκιμοι». Δὲν θὰ φέρωσι τὸ ὄνομα τοῦ Ἄκριτα, παρά μόνον ὅταν δώσουν τὴν ἀκριτικὴν ὑπόσχεσιν. Ἀλλὰ ἤδη ἀπὸ τοῦδε ὅταν δὲν ἔχουν εἰσέτι ἐπάγγελμα (ἀλλὰ εἶναι ἀκόμη γυμνασιόπαιδες ἢ φοιτηταί, οἱ ἐργάται καὶ ὑπάλληλοι ἔχουν ἤδη τὸ ἐπάγγελμα τῶν) θὰ εἶναι «δόκιμοι—ἀκριταί». Δὲν θὰ εὐρίσκωνται ἤδη κατὰ τὴν περιόδον τῆς δοκιμῆς ὀλιγώτερον βυθισμένοι «εἰς ἕνα περιβάλλον ξένον πρὸς τὸν προσκοπισμὸν» (Ἐργαστήριον, Λύκειον, Πανεπιστήμιον), ἠναγκασμένοι «νὰ ἐκτελοῦν ἀσχολίας, αἱ ὁποῖαι εἶναι αἱ ἀσχολίαι ὅλου τοῦ κόσμου» (προσεύχεσθε, ἐργάζεσθε), «νὰ ἀναλάβουν μίαν ζωὴν κακὴν εἰς χίλια ἄτομα κεφαλαιωδῶς ξένα πρὸς τὸν Προσκοπισμὸν». (1)

Ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι ἢ θέσις μόνον τοῦ Ἄκριτα. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἢ θέσις τοῦ προσκόπου καὶ τοῦ μικροῦ Λυκοπούλου ἀκούη. Ἀλλὰ ὅλοι πρέπει νὰ ἐκτελοῦν αὐτὸ τὸ ὅποιον ἔχουν, μακρὰν τῆς Ἀγέλης καὶ τῆς Ὁμάδος, «κατὰ τὸν προσκοπικὸν τρόπον». Ὁ «ἄνδρας—πρόσκοπος» θὰ συνεχίσῃ νὰ ἀνήκῃ εἰς τὸν Ἀκριτισμὸν (πρᾶγμα ποῦ θὰ εἶναι ἀναγκαστικῶς ἔάν εἶναι ἀρχηγὸς ὁμάδος, ὅπως πρέπει νὰ περιμένωμεν ἀπὸ ἐκείνους ποῦ εἶναι κατάλληλοι πρὸς τοῦτο); θὰ συνενωθῇ μὲ τοὺς ὁμοίους του διὰ νὰ σχηματίσῃ ὑπὸ ἄλλο ὄνομα ὁμάδας προκεχωρημένου Προσκοπισμοῦ; ἢ θὰ ἀρκεσθῇ νὰ μείνη πιστὸς εἰς τὴν ὑπόσχεσιν, ἀφοσιωμένος εἰς τὴν Ὀμοσπονδίαν του καὶ τὴν κίνησιν γενικῶς, ἂν καὶ εἰσελθὼν καθ' ὀλοκληρίαν εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ συγκαταλεχθεῖς μεταξὺ τῶν παλαιῶν προσκόπων; Τὸ μέλλον θὰ ἀπαντήσῃ.

(1) R. P. Derbaise, σελίδες 27, 28.

III. Ο ΑΚΡΙΤΙΣΜΟΣ : ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ

Αὐτὴ ἡ προετοιμασία διὰ τὴν ἀνδρικὴν ζωὴν δὲν εἶναι τίποτε τὸ διαφέρον ἀπὸ τὸν Προσκοπισμὸν ἀντιθέτως, προϋποθέτει ἕνα πλεόν ἀνεπτυγμένον καὶ πλεόν δύσκολον Προσκοπισμὸν.

Δὲν εἶναι ἄσκοπον νὰ εἴπωμεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦδε, διὰ νὰ δικαιώσωμεν μέρος τῆς ἀκριτικῆς δράσεως, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ ὠμιλήσωμεν ἀργότερον.

Καὶ ἐδῶ, αἱ μαρτυρίαι, εἶναι καθαφαί. Λόρδος Baden — Powell: «Ἐκκινᾷ ἀπὸ τὰ αὐτὰ ἀξιώματα τοῦ Προσκοπισμοῦ, τὸ ἀκριτικὸν σύστημα...» (Εἰσαγωγή εἰς τὸ βιβλίον τοῦ P. Derbaise).

R. P. Sevin: «Οἱ ἀκρίται... ἐφαρμόζουσι πρᾶκτικῶς τὸν αὐτὸν Προσκοπισμὸν» (ὁ Προσκοπισμὸς σελ. 175).

Κανονισμὸς τοῦ I. O. E. 1922 «Ἡ πρώτη τῶν ἀσχολία μένει ὁ Προσκοπισμὸς... Εἰς αὐτὸν ἀρμόζει ἡ ἐφαρμογὴ ἑνὸς ἀνωτέρου καὶ δυσκολωτέρου Προσκοπισμοῦ».

Ὀμοσπονδιακὸς ἐπίτροπος De Macédo: «Ὁ Ἀκριτισμὸς ἀντιπροσωπεύει τὸν Προσκοπισμὸν τῶν μεγάλων, νὰ εἴσσι πρόσκοπος, νὰ μεγαλῶνῃ ὡς πρόσκοπος, νὰ ὑπηρετῇ ὡς πρόσκοπος... αὐτὴ εἶναι ἡ ὑπόθεσις» (Chef, 1931, Ἀπρίλιος καὶ Ἰούνιος).

Εἰδικὸς ἐπίτροπος τῶν S—R P. Ramphot: «Ὁ ἀκρίτας εἶναι ὁ πρᾶγματικὸς πρόσκοπος... Ἐάν δὲν ἦτο κατ' ἀρχὴν πρόσκοπος θὰ εἶναι δυστύχημα διὰ τὴν κίνησιν, θὰ εἶναι κάθε ἄλλο παρά Ἀκρίτας» (La Route No 6 1927).

«Εἶναι ἕνας εὐρύτερος Προσκοπισμὸς ἐπαυξηθεὶς ἀπὸ μίαν ἐκλογὴν... Ὁ Ἀκρι-

Τὸ Σάββατον 27 Μαΐου καὶ ὥραν 6 μ. μ. ἡ Ἐπιτροπὴ γονέων τῆς 1ης ὁμάδος προσκόπων Ἀθηνῶν διδῆι εἰς τὸ περιστύλιον τοῦ Ζαπτείου ἐορτὴν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ταμεῖου τῆς ὁμάδος.

Ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου ὠρίσθη εἰς δραχ. 50. Διὰ τοὺς ὀδηγούς καὶ προσκόπους εἰς δραχ. 30.

ΕΚΔΡΟΜΑΙ

ΜΠΟΓΙΑΤΙ - ΚΟΥΡΙΖΑ - ΛΙΜΝΗ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ

Ἡ ἄνω διαδρομὴ εἶναι ἴσως ἢ πλέον καλὴ διὰ τὴν φθάσιν κανεὶς εἰς τὴν Λίμνην μετὰ ἀπὸ σχετικῆν πορείαν.

Τὸ 1ο μέρος τῆς ἐκδρομῆς (Μπογιατί — Κούριζα) ἔχει γραφῆ εἰς προηγούμενον Πιγκουίον.

Ἡ μόνη διαφορὰ—ὄχι καὶ τόσον δυσάρεστη...—εἶναι πὸ τὸ εἰσιτήριο τῶρα μὲ τὰ ἐκδρομικὰ τραῖνα εἶναι πολὺ εὐθηνότερον...

Σύμφωνα λοιπὸν μὲ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Πιγκουίον τοῦ Ὀκτωβρίου μετὰ ἀπὸ 1 ὥραν καὶ 10' εὐρισκόμεθα εἰς τὴν πηγὴν Κούριζας παρὰ τὴν ὁμώνυμον ρεματιὰ. Ἀφοῦ καθήσαμεν ὀλίγον ἐκεῖ ξεκίνοῦμεν διὰ τὴν Φλογέρα ἀκολουθοῦντες τὴν Ρεματιὰ, πὸν προχωρεῖ Β.Α. περίπου. Βαδίζομεν ἀρκετὴν ὥραν κάτω ἀπ' τὰ ὠραῖα πλατάνια καὶ εἰς 3¼—1 περίπου ὥραν (ἀναλόγως τοῦ βαδίσματος) φθάνομεν εἰς μίαν ὠραῖαν πηγὴν πὸν λέγεται Φλογέρα. Ἡ διαδρομὴ γίνεται εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ὠραιότερας τοποθεσίας τῆς Ἀτικῆς καὶ εἶναι μία ἀληθινὴ μικρογραφία τῶν Τεμπῶν. Συνεχίζοντες τὸ βάδιμά μας εἰς τὴν ρεματιὰ

φθάνομεν μετ' ὀλίγον εἰς ἓνα φράγμα, πὸν τὸ ἔχει κάμει ἡ Ἐταιρεία τῆς Λίμνης διὰ τὴν μεταφέρει τὰ νερὰ τῆς περιοχῆς καὶ τὰ μεταφέρει εἰς τὴν Λίμνην. Ἡ λιμνοῦλα πὸν σχηματίζεται ἐκεῖ ἀπὸ τὰ νερὰ εἶναι πολὺ γραφικὴ καὶ ἡμποροῦμε νὰ πάρωμεν ὠραίας φωτογραφίας ὅπως ἐπίσης καὶ εἰς ὅλη τὴν διαδρομὴν, ἕως ἐδῶ.

Διὰ τὴν ὑπάγωμεν εἰς τὴν Λίμνην Μαραθῶνος παρακολουθοῦμεν τὸ μονοπάτι πὸν ἀρχίζει πάνω ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ φράγμα τῆς λιμνοῦλας. Περινοῦμεν ἀπὸ ἓνα εἶδος ὄρειου καὶ εἰς 15' ἀκριβῶς εἴμεθα εἰς τὴν Λίμνην.

Μέρη δι' τὴν μείνωμεν ὑπάρχουν πολλά. Καλὸν θὰ εἶναι νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὰ διάφορα ἀξιοθέατα τῶν ἔργων (Φράγμα κ.λ.π.). Ἐπίσης ἡμποροῦμε νὰ κατεβῶμεν ὡς τὸ ὠραῖο πάρκο πὸν εἶναι Α τοῦ φράγματος, πηγαινόντες ἕως ἐκεῖ ἀπὸ τὸ δρομάκι πὸν ὀδηγεῖ. Ἀφοῦ γίνουσι ὅλα αὐτὰ διαλέγομεν τὸ μέρος πὸν θὰ μείνωμεν (εἴτε εἰς τὸν τοίχον τοῦ φράγματος ἢ ἄλλο, εἴτε ἀπὸ τὴν πλευρὰν τοῦ Τουριστικοῦ Περιπτέρου. Διὰ...

τισμοσ θὰ εἶναι λοιπὸν ἕνας Προσκοπισμοσ ἀνώτεροσ καὶ εὐρύτεροσ». (Ε. D. F. καὶ Ε. U. εἰς τὸ εἰδικὸν τῶν φύλλον τοῦ Ὀκτωβρίου 1930, «Le Chef», «Le Lieu» σελ. 175, 202).

R. P. amihonier τοῦ «Cercle Saint—Paul» τῶν Ἀρχηγῶν ἀκριτῶν τοῦ Ile de France: «Νομίζω ὅτι θὰ πρέπη νὰ κάνωμεν (διὰ τὸν Ἀκριτισμόν) μίαν μεγάλην προσπάθειαν εὐφυῆς εἰς τὰς βασικὰς μεθόδους διδασκαλίας τοῦ Προσκοπισμοῦ μας... Δὲν ἐπεκαλέσθημεν ἀρκετὰ τὸν βαθεῖα κατανόησεντα Προσκοπισμόν». (Εἰς τὰς δημοσπονδιακὰς ἡμέρας 1930, σελ. 118).

Λόγω τῆς τόσοσ ζωηρῆς πρὸς τὸν προσκοπισμόν προσαρμογῆς, φέρει καὶ τὸ τρίχρωμον σειρήνη «κίτρινο, πράσινο, κόκκινο, διὰ τὴν σοῦ ἐνθυμίζει ἀνά πάσαν

στιγμὴν ὅτι μεσοσ σου πρέπη νὰ ζῆ ὄλοσ ὁ Προσκοπισμοσ καὶ ὅτι ἕνας Ἀκριτῆσ εἶναι ἕνας τέλειοσ Πρόσκοποσ». (Τελετὴ τῆς «ἀναχωρήσεωσ» τοῦ ἀκριτά).

IV. Ο ΑΚΡΙΤΙΣΜΟΣ : ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Ὁ ἀκριτικὸσ προσκοπισμοσ εἶναι βαθεῖα μία ἐκπαίδευσις διὰ τὴν πρὸς τὸν πλησίον ὑπηρεσίαν.

Ἄς ἀρκεσθῶμεν ἐδῶ εἰς τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἀνωτέρω φράσεωσ. Ἀργότερον θὰ χαρακτηρίσωμεν τὰς ἀπαιτήσεσ καὶ τὰς χρήσεσ του.

Κανεὶς δὲν εἶναι εἰδικώτεροσ διὰ τὴν καθορίσιν τὸν σκοπὸν τοῦ Ἀκριτισμοῦ ἀπὸ τὸν Ἀρχιπρόσκοπον Λόρδον Robert Baden—Powell of Gilwell. Δ. Μαρινόπουλοσ

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ
ΟΙ 4 ΘΗΣΑΥΡΟΙ

Αυτή η ιστορία είναι η εισαγωγή του παιγνιδιού των τεσσάρων θησαυρών.

Ένας Άγγλος έξερευνητής «Λινκβιστον» έφυγε διά να έξερευνήση τά ένδότερα της Ν. Αφρικής τοπογράφων την χώραν και σημειώνων τάς κλιματολογικάς συνθήκας.

Διαρκούσης της έξερευνήσεως ό Λινκβιστον άφηνε ίχνη διαβάσεώς του διά να τον εύρουν έν περιπτώσει θανάτου του. Έπειδή όμως παρετήρησεν ότι κάποια Ιθαγενής φυλή τον παρηκολούθη ύποπτουθεΐσα ότι έκρυπτε χρυσόν, έκρυψε τά τελευταία και πολυτιμώτερά του έγγραφα και ένφ οι Ιθαγενείς προσεπάθουν ν' άνεύρουν τον δηθεν οί' αυτούς θησαυρόν, ό Λινκβιστον τούς διέφυγε. Ύστερα από όλιγον καιρόν άπέθανε.

Ό Στάνλεϋ φίλος του μή λαβών νεα

τερας είδήσεις έφυγε πρός αναζητήσιν του. Εύκόλως άνευρε τό πτώμά του και τούς θησαυρούς (διότι διά τήν ανθρωπότητα πράγματι ήσαν θησαυροί) άκολουθών τά ίχνη του.

Μέ τό κατωτέρω παιγνίδι λοιπον θα κατορθώσωμεν να έπιτύχωμεν τό αποτέ-

νερόν να ήιο περιτιον να όμιλήσουμε άφού άπό εκεί πίνει όλη ή Αθήνα... "Όσο διά χώρους διά παιγνίδια, άρκει να ύπάρχη όρεξις διά παιγνίδι.

Υπενθυμίζομεν την άνάγκην φωτογραφικής μηχανής. Το βράδυ επιστρέφομεν εις το Μπογιάτι άπ' τό δημόσιον δρόμον (χιλ. 9, ώρ. 1 45' περ.). Αν θέλωμεν ήμπορούμε να γυρίσωμε μεσω Σπαιτατζήκι διά τοϋ ώραιού δάσους που χωρίζει τά χωριά Σπαιτατζήκι και Μπογιάτι. Διά την διαδρομήν αυτήν είναι εύκολον να κατατοπισθώμεν άφού έρωτήσωμεν εις την Δίμνη (Δίμνη—Σπαιτατζήκι—Μπογιάτι ώρ. 1 30' περ.).

Από τό Μπογιάτι με τό τραίνο επιστρέφομεν εις την Αθήνα.

θ. κ.

λεσμα που έπέτυχεν ό Στάνλεϋ;

Τό παιγνίδι έχει ώς έξης: ή όμάς διαιρείται εις δύο Ισαρρίθμους όμάδας δηλ. εις τούς λευκούς και εις τούς Ιθαγενείς οί όποιοι διακρίνονται δι' ένός διακριτικού π. χ. οί μόν φέρουν πΐλον οί δε όχι, με τούς έπικεφαλής των. Είς άμφοτέρας δίδονται σί έξης όδηγίαι: 1) όπισω εις την ζώνην των κρεμοϋν τό μανδηλι των (δέν τό δένουον), 2) άνιχνεύσεως διαρκούσης δύνανται οί μόν άνευ οϋδεμιός άντιστάσεως ν' άφοπλίζου τούς δε πέρνοντας τό μανδηλι, δηλ. εάν ένας δέν έχει μανδηλι δέν δύναται να μεταφέρη θησαυ-

ρόν, ἀλλ' ὅμως δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀνίχνευσιν καὶ ὅταν ἀνεύρηθῇ θησαυρὸν νὰ φωνάξῃ ἕναν σύντροφόν του, καὶ ν' ἀφοπλίζῃ τοὺς ἀντιπάλους του, 3) κάθε θησαυρὸς βαθμολογεῖται μὲ 25 πόντους, καὶ κερδίζει ἡ ὁμάς ἡ ὁποία θὰ συναθροίσῃ τοὺς περισσοτέρους βαθμούς.

Ὁ Ἄρχηγὸς τοῦ παιγνιδιοῦ ἔχει ἐτοιμάσει προηγουμένως τὴν ἀνίχνευσιν καὶ τὴν τοποθέτησιν τῶν θησαυρῶν, χωρὶς νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸς ἀπὸ τὰ παιδιὰ (θησ. π. χ. 4 ἄδεια κουτιά).

Τὸ παιγνίδι ἀρχίζει μὲ τὸ σφύριγμα τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ παιγνιδιοῦ, ἀφ' οὗ τοὺς ἔχουν δοθῆ αἱ ἀνωτέρω ὁδηγίαι, καὶ ἡ κάθε ὁμάς ἔχει ὁδηγηθῆ κατ' ἀντίθετον φορὰν τῆς ἄλλης ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς καὶ τοὺς ἔχει εἰπεῖ ἐπάνω κάτω ὅπου εὐρίσκονται οἱ θησαυροί. Π. χ. ἐὰν εὐρίσκειται λόφος πλησίον τῆς κατ' ἰνῶσεως καὶ ἐκεῖ ἔχουν κρυφθῆ οἱ θησαυροί τοὺς λέγει ὅτι τὰ ἀνιχνευτικὰ σημεῖα ἀρχίζουν ἐκ τῆς κατ' ἰνῶσεως πρὸς τὸ μέσον τοῦ λόφου κατ' εὐθειᾶν γραμμὴν. Ἐκεῖ πού ἔχουν ὁδηγηθῆ θὰ κάμουν καὶ τὸ καταφύγιόν των ὑψώνοντες ἕνα σημαιάκι, καὶ ἐκεῖ θὰ κρύπτουν τοὺς θησαυρούς.

Τὸ παιγνίδι τελειώνει μὲ τὸ σφύριγμα τοῦ Ἄρχηγοῦ τοῦ παιγνιδιοῦ.

Δ. Σ. Δ.

ΕΙΜΑΙ ΜΗΤΕΡΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ

Δὲν πρέπει νὰ ἀμφιβάλλωμεν ἡμεῖς γονεῖς προσκόπων, ὅτι εἶναι δυνατόν τὸ παιδί μας νὰ ζῆ προσκοπικὰ καὶ εἰς τὸ σπίτι. Τοῦ εἶπαν καὶ ἐπαναλαμβάνουν συχνά ὅτι ὁ προσκοπισμὸς μας δὲν εἶναι ἕν ἔνδυμα, πού ἀφίνουν εἰς τὴν πόρταν. Ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς γονεῖς ἐξαρτᾶται νὰ ἐπιτρέπωμεν πλήρως τὴν χρῆσιν του εἰς τὸ σπίτι. Ἄς χρησιμοποιήσωμεν τὴν ἔμφυτον ἐφευρετικότητά των παιδιῶν ἐπιβάλλοντες εἰς αὐτὰ ὑποχρεώσεις καλὰ διανεμημένας, οὕτως ὥστε νὰ μὴ τὰ ἐμποδίζωμεν οὔτε ἀπὸ τὴν ἐργασίαν των οὔτε ἀπὸ τὴν ἀνάγκην των παιγνιδίων των εἰς τὸ ὑπαίθριον. Εἶναι sport νὰ γυαλίζουν καλὰ τὰ παπούτσι, νὰ στρώνουν τραπέζι, νὰ βοηθοῦν νὰ ἐτοιμασθῇ τὸ γεῦμα, νὰ κάμνουν τὰ ψώνια διὰ νὰ βοηθήσουν τὴν μητέρα των ἢ νὰ στρώνουν τὸ κρεβάτι των ὅπως ὁ Β. Ρ. τοὺς ἐζήτησεν.

Οἱ νέοι ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὴν μητέρα των γίνονται γρήγορα περισσότερον εἰδικοί καὶ ἀρέσκονται εἰς αὐτὴν τὴν εὐθύνην πού ἀναλαμβάνουν εἰς ὅτι τοὺς ἔχουν ἐμπιστευθεῖ.

Οἱ γονεῖς θὰ ἔχουν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ διαπιστώσουν μεγαλυτέραν ἐπαφὴν μὲ τὰ παιδιὰ των, μεναλυτέραν ἐπήρειαν ἐπάνω των καὶ πολὺ περισσοτέραν ἐγκαρδιότητα. Δι' αὐτὸ ἀξίζει τὸν κόπον νὰ δοκιμάσῃ τις.

Ἐκ τῆς κόνεώς μου ἀναγεννώμαι

ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΠΟΘΗΚΗΣ
ΤΙΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

	Δρχ.
Οργανισμός Σ Ε Π.	10.—
Τα Πρώτα Βήματα — Πώς να γίνει Προσκόπος Γ' τάξεως	3.—
Βιβλίον Προσκόπου Β' τάξεως	» 5.—
Βιβλίον Προσκόπου Α' τάξεως	» 14.—
Ο Προσκοπισμός υπό R. P. J. Sevin	» 25.—
Πώς να ιδρύσης Όμάδα, υπό Α. Μπενάκη	» 3.—
Προσκοπικά παιχνίδια	» 12.—
Τό κατ' Ένωματίας Σύστημα, υπό Ρόλαν Φίλιπ	» 10.—
Όδηγία δια τούς Άρχηγούς Όμάδων, υπό Αρχιπροσκόπου	» 20.—
Υπόδειγμα Έτησίου Προγράμματος Όμάδος	» 6.—
Ο Δρόμος πρὸς τήν Έπιτυχία υπό Αρχιπροσκόπου	» 25.—
Όργανισμός Λυκοπούλων	» 6.—
Τό Β.βλίον τῶν Λυκοπούλων, υπό Αρχιπροσκόπου	» 8.—
Έγχειρίδιον Ήλιοθεραπείας, υπό Κ. Μελά	» 3.—
Διεθνῆς Όδὴ Προσκόπων (μουσική)	» 5.—
« Προσκοπικὴ Ἠχώ », ἐπίσημον ὄργανον ΣΕΠ. Συμδρομὴ ἑτησία	» 60.—
Πιγκουῖνος	» 40.—
ΣΤΟΛΗ ΛΥΚΟΠΟΥΛΩΝ	
Μπερὲ βαθυκύανα	» 48.—
Φανέλα βαθυκύανου μάλλιναι	» 135.—
Παντελόνια χακί ἔξ ἑρέας	» 180.—
Κάλτσες χακί μάλλιναι	» 45.—
Κάλτσες βομβάκεροι	» 25.—
ΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ	
Πῖλοι πλατύγυροι	» 110.—
Υποκάμισα χακί	» 100.—
Παντελόνια χακί ἔξ ἑρέας	» 180.—
Κάλτσες μάλλιναι χακί	» 45.—
Ζῶναι δερμάτιναι μετὰ πόρηης	» 50.—
Κάλτσες βομβάκεροι Προσκόπων	» 25.—
ΣΤΟΛΗ ΝΑΥΤΙΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ	
Κάλτσες μάλλιναι βαθυκύανου	» 45.—
Ζῶναι δερμάτιναι μετὰ πόρηης	» 50.—
ΣΗΜΑΤΑ	
Τρίφυλλα πῖλων ἐπάργυρα	» 5.—
ἐπίχρυσα	» 7.—
Ταινία πῖλων ἐπάργυροι	» 4.—
ἐπίχρυσαι	» 5.—
Τρίφυλλα κομβιοδόχης ἐπάργυρα	» 4.—
ἐπίχρυσα	» 6.—
Άστέρης Υπηρεσίας 1—10, 15 καὶ 20 ἐτῶν	» 5.—
Άστέρης Λυκοπούλων	» 3.—
Σήματα κομβιοδόχης Λυκοπούλων	» 6.—
Πτυχία ειδικότητος	» 5.—
Διάσημα Ἀρχηγῶν καὶ Υπ)χῶν Λυκοπούλων	» 15.—
ΕΝΤΥΠΑ	
Μητρώα Όμάδων	» 50.—
Αἰτήσεις κατατάξεως	» 0.30
Βιβλία κινήσεως Ένωματιῶν	» 14.—
Δελτία ταυτότητος Προσκόπων	» 1.50
Έφόρων, Ἀρχηγῶν, Υπ)χῶν	» 3.—
Πτυχία Γ', Β' καὶ Α' τάξεως	» 5.—
Πίνακες πτυχιῶν ειδικότητος ἑγχρωμοί	» 8.—
ΔΙΑΦΟΡΑ	
Κορδόνια σελίγγων	» 70.—
Κοντοί Προσκόπων	» 16.—
Πτυρία	» 50.—
Σημαῖαι, Ἐπίμηλα καὶ Σφραγίδες ἐπὶ παραγγελία.	

Ο Δ Η Γ Ι Α Ι

- Χορήγησις ειδῶν γίνεται ἐπὶ ἀμέσῳ καταβολῇ τῆς ἀξίας των.
- Αἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν παραγγελίαι ἐκτελοῦνται ἐφ' ὅσον συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἀξίας των.
- Ἐμβάσματα ἐπ' ὄνοματι τοῦ κ. Ι. Παπαϊωάννου, Διευθυντοῦ τῆς Ἀποθήκης.
- Τὰ ἔξοδα συσκευασίας καὶ ἀποστολῆς ἐπιβαρύνουν τὸν παραγγέλλοντα.
- Πρὸς ἀποφυγὴν ἀρροπορίας ἀργοπορίας περὶ τῆν ἐντέλειαν παραγγελιῶν αὐταὶ δέον νὰ γίνωνται δι' ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας πρὸς τήν Ἀποθήκην Σάμραιος Ἑλλήνων Προσκόπων, 1 Χάρωνος, Ἀθήναι (5).

DENTEX

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ ΚΑΙ ΥΓΡΟΝ

Λευκαίνει τὰ δόντια.— Τονώνει τὰ οὖλα.—
Θεραπεύει τὰς ἄφθας καὶ τὰ ἔλκη τοῦ Στόματος,
τὰς οὐλίτιδας καὶ στοματίτιδας.

PEL - FIX

Καθαρίζει καλλωπίζει τὰ μαλλιά. Θεραπεύει τὴν
τριχόπτωσιν ἐξαλείφει τὴν πιτυρίασιν.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΠΑΝΟΥ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ — ΑΘΗΝΑΙ